PBO-blad

SER Sociaal-Economische Raad

Mededelingenblad en Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie

Inhoudsopgave

jaargang 52 **26 april 2002** nummer 23

Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD 2
Van de redactie 2
Bestuurssamenstelling 2
Openbare kennisgevingen 4

BEDRIJFSLICHAMEN 5
Productschap Vee en Vlees 5
Hoofdbedrijfschap Ambachten 8
Bedrijfschap Frisdranken en Waters 17

Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie

BEDRIJFSLICHAMEN 18
Productschap Granen, Zaden en Peulvruchten (GZP 6) 18
Productschap Tuinbouw (PT 10) 18
Productschap Vee en Vlees (PVV 12 tot en met 14) 19
Productschap Vis (VIS 27) 29
Produktschap voor Zuivel (PZ 10) 38

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD

Van de Redactie

*Register **Verordeningenblad** Bedrijfsorganisatie*

Vanaf 19 april 2002 is het Register van het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie via de SER-site beschikbaar. Dit register bevat per bedrijfslichaam alle in het Verordeningenblad gepubliceerde verordeningen en besluiten. U kunt het register vinden op www.ser.nl, onder Over de SER, Toezichthoudende taken, Publiekrechtelijke Bedrijfsorganisatie **of** onder Publicaties, PBO-blad.

Bestuurssamenstelling

Besluit bestuurssamenstelling Productschap Wijn

Besluit van de Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad van **16** april 2002 tot sanienstelling van het bestuur van het Productschap Wijn voor de zittingsperiode die loopt van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2003
(Besluit bestuurssamenstelling Productschap Wijn)

De Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad;

Gelet op artikel 74, eerste lid, van de Wet op de bedrijfsorganisatie;

Gelet op artikel 14 van de Instellingsverordening akkerbouwproductschappen;

Gelet op de Delegatieverordening Bestuurskamer (RE 7/1994);

Gehoord de betrokken organisaties;

Besluit:

§ 1 Samenstelling van het bestuur

Artikel 1
Elk van de volgende organisaties kan van het bestuur van het productschap, bestaande uit **16** leden, het achter haar naam vermelde aantal leden benoemen:

ORGANISATIES VAN ONDERNEMERS

Voor de ondernemingen op het gebied van:

DE BE- EN VERWERKTNG VAN WIJN

- Koninklijke Vereniging van Nederlandse Wijnhandelaren **i** lid

HET AGENTUURBEDRIJF **VAN** WIJNEN

- Vereniging van Nederlandse Agenten, Commissionairs, Makelaars en Taxateurs in Wijn en Gedistilleerd 1 lid

DE INVOERHANDEL IN WIJNEN, TEVENS GROOTHANDEL

– Koninklijke Vereniging van Nederlandse Wijnhandelaren 3 leden

DE GROOTHANDEL IN WIJNEN VOOR ZOVER NTET TEVENS DE INVOERHANDEL

– Federatie van de Groothandel in Levensmiddelen 1 lid

DE DETAILHANDEL IN WIJNEN

– Slijtersunie 1 lid

– Vereniging Centraal Bureau Levensmiddelenhandel 1 lid

– Vereniging Drankenhandel Nederland 1 lid

HET HOTEL-, CAFÉ- EN RESTAURANTBEDRIJF

– Koninklijk Verbond van Ondernemers in het Horeca- en Aanverwante Bedrijf 'Horeca Nederland' 1 lid

ORGANISATIES VAN WERKNEMERS

Voor de ondernemingen op het gebied **van:**

DE BE- EN VERWERKING VAN WIJN, HET AGENTUURBEDRIJF VAN WIJNEN, DE INVOERHANDEL IN WIJNEN TEVENS GROOTHANDEL, DE GROOTHANDEL IN WIJNEN VOOR ZOVER NIET TEVENS DE INVOERHANDEL, DE DETAILHANDEL IN WIJNEN EN HET HOTEL-, CAFÉ- EN RESTAURANTBEDRIJF

– FNV Bondgenoten 4 leden

– Dienstenbond CNV 1 lid

– De Unie 1 lid

§ 2 Slotbepalingen

Artikel 2
Dit besluit wordt geplaatst in het Mededelingenblad Bedrijfsorganisatie.

Artikel 3
Dit besluit treedt in werking met ingang van 16 april 2002 en **werkt** terug tot en met 1 januari **2002.**

Artikel 4
Dit besluit wordt aangehaald als Besluit bestuurssamenstelling Productschap Wijn.

Den Haag, 16 april 2002

H.H.F. Wijffels,
voorzitter

D.B. Modderman
secretaris

Indien een organisatie zich met het op haar betrekking hebbende besluit niet wil verenigen, kan zij tegen dit besluit binnen zes weken na de dag van verzending daarvan een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Bestuurskamer.

Openbare kennisgevingen

Opheffing Landbouwschap

Bij koninklijk besluit van 28 september 2000 (Staatsblad 411, d.d. 17 oktober 2000) is het Landbouwschap opgeheven. Bij besluit van 8 december 2000 (Staatsblad 92 d.d. 27 februari 2001) is bepaald dat het Besluit opheffing Landbouwschap in werking treedt met ingang van 1 juli 2001.
De Sociaal-Economische Raad is belast met de vereffening van het vermogen van het bedrijfschap. De vereffening gaat in op 1 mei 2002.

De Sociaal-Economische Raad roept hierbij degenen die een vordering op het Landbouwschap hebben, deze vordering vóór 1 november 2002 schriftelijk in te dienen. Daarbij dient duidelijk de grondslag van de vordering aangegeven te worden, zo mogelijk onder overlegging van (afschriften van) bewijsmateriaal.

Reacties dienen te worden gericht aan:
Sociaal-Economische Raad
Afdeling Toezicht en Bestuur
Postbus 90405
2509 LK Den Haag.

Opheffing Bedrijfschap voor de Lederwaren- en Schoenindustrie

Bij koninklijk besluit van 24 april 2001 (Staatsblad 220, d.d. 17 mei 2001) is het Bedrijfschap voor de Ledenvaren- en Schoenindustrie opgeheven. Bij besluit van 28 augustus 2001 (Staatsblad 422, d.d. 27 september 2001) is bepaald dat het Besluit opheffing Bedrijfschap voor de Lederwaren- en Schoenindustrie in werking treedt met ingang van 1 oktober 2001.
De Sociaal-Economische Raad is belast met de vereffening van het vermogen van het bedrijfschap. De vereffening gaat in op 1 mei 2002.

De Sociaal-Economische Raad roept hierbij degenen die een vordering op het Bedrijfschap voor de Lederwaren- en Schoenindustrie hebben, deze vordering vóór 1 augustus 2002 schriftelijk in te dienen. Daarbij dient duidelijk de grondslag van de vordering aangegeven te worden, zo mogelijk onder overlegging van (afschriften van) bewijsmateriaal.

Reacties dienen te worden gericht aan:
Sociaal-Economische Raad
Afdeling Toezicht en Bestuur
Postbus 90405
2509 LK Den Haag.

BEDRIJFSLICHAMEN

Productschap Vee en Vlees

Ontwerp-Verordening tot wijziging van de Verordeningzelfcontrole runderen op het verbod gebruik van bepaalde stoffen (2002-I).

Het bestuur van het Productschap Vee en Vlees heeft,

gelet op Richtlijn 96/23/EG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in produkten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG, alsmede op artikel 2, tweede lid, van de Regeling verbod handel met bepaalde stoffen behandelde dieren en producten,

op vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel I

De Verordening zelfcontrole runderen op het verbod gebruik van bepaalde stoffen wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 1., eerste lid, onderdeel 10., komt te luiden:

" bedrijf: bedrijf als bedoeld in artikel 1., onderdeel r., aanhef en eerste gedachtestreepje, van de Regeling identificatie en registratie van dieren 2002; "

B. Artikel 1., eerste lid, onderdeel 4., komt te luiden:

" verboden stoffen: de stoffen, genoemd in bijlage I bij deze verordening;".

C. In artikel 1., eerste lid, onderdeel 14., wordt de zinsnede " ingeolge " vervangen door: ingevolge.

D. Artikel 2., tweede lid, komt te luiden:

" leder bedrijf dat overeenkomstig de Verordening Registratie en Verstrekking van gegevens PVV 1998 of overeenkomstig de Regeling identificatie en registratie van dieren 2002, is geregistreerd, is gekweten van de in het eerste lid bedoelde verplichting. "

E. Artikel 2., derde lid, vervalt.

F. Artikel 3., tweede lid, onderdeel d., komt te luiden:

"runderen aanvaardt die afkomstig zijn van een gecertificeerd bedrijf waar gedurende een jaar voorafgaand aan de slachtdatum residuen van verboden stoffen als bedoeld in bijlage I, onder A., zijn aangetroffen op voorwaarde dat de be- of verwerker aantoont dat ieder rund drie weken voor de afleveringsdatum individueel is bemonsterd; of"

G. Aan artikel 3., tweede lid, wordt een onderdeel toegevoegd dat luidt als volgt:

"f. runderen aanvaardt die afkomstig zijn van een gecertificeerd bedrijf waar gedurende een jaar voorafgaand aan de slachtdatum residuen van verboden stoffen als bedoeld in bijlage I, onder B., zijn aangetroffen op voorwaarde dat de be- of verwerker door middel van een bijgevoegde verklaring van de beheerder van het erkende zelfcontrolesysteem, aantoont dat bepaalde voordelen van het zelfcontrolesysteem voor het gecertificeerde bedrijf zijn vervallen."

H. Artikel 4., tweede lid, onderdeel d., komt te luiden:

" de runderen of producten van runderen afkomstig zijn van een gecertificeerd bedrijf waar gedurende een jaar voorafgaand aan de verhandelingsdatum residuen van verboden stoffen als bedoeld in bijlage I, onder A., zijn aangetroffen op voorwaarde dat ieder rund drie weken voor de afleveringsdatum aantoonbaar individueel bemonsterd is; of".

I. Artikel 4, tweede lid, onderdeel e., wordt gewijzigd als volgt:

de punt aan het einde van dit onderdeel wordt vervangen door " ; of ".

J. Aan artikel 4, tweede lid, wordt een onderdeel toegevoegd dat luidt als volgt:

"f. de runderen of producten van runderen afkomstig zijn van een gecertificeerd bedrijf waar gedurende een jaar voorafgaand aan de verhandelingsdatum residuen van verboden stoffen als bedoeld in bijlage I, onder B., zijn aangetroffen op voorwaarde dat door middel van een bijgevoegde verklaring van de beheerder van het erkende zelfcontrolesysteem, wordt aangetoond dat bepaalde voordelen van het zelfcontrolesysteem voor het gecertificeerde bedrijf zijn vervallen."

Artikel II

1. Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening tot wijziging van de Verordening zelfcontrole runderen op het verbod gebruik van bepaalde stoffen (2002-I)".

2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.

Voor het bestuur,

voorzitter

secretaris

Bijlage I, behorende bij de Verordening Zelfcontrole Runderen op het verbod gebruik van bepaalde stoffen.

A. stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene of gestagene werking of ß-agonisten;

B. de farmacologisch werkzame substanties waarvoor geen maximumwaarde kan worden vastgesteld, bedoeld in Bijlage IV van Verordening (EEG) nr. 2377/90.

TOELICHTING BIJ DE VERORDENING TOT WIJZIGING VAN DE VERORDENING ZELFCONTROLE RUNDEREN OP HET VERBOD GEBRUIK VAN BEPAALDE STOFFEN (2002-1)

De Verordening zelfcontrole runderen op het verbod gebruik van bepaalde stoffen (hierna te noemen: de verordening) richt zich op het weren van niet-toegestane stoffen in de vee- en vleesketen van de runder- en kalvercector. Richtlijn 96/23 schrijft voor dat middels zelfcontrolesystemen wordt gegarandeerd dat landbouwhuisdieren en producten afkomstig van die landbouwhuisdieren vrij zijn van niet-toegestane stoffen of producten.

"Niet toegestane stoffen of producten" worden in de Richtlijn aangeduid als "stoffen of producten die krachtens communautaire wetgeving niet aan dieren mogen worden toegediend. Vooralsnog ziet de verordening enkel op groeibevorderende stoffen, zoals stoffen met thyreostatische, oestrogene, androgene of gestagene werking en beta-agonisten. Middels uitbreiding met een lijst van farmacologisch werkzame substanties wordt verdere invulling gegeven aan het begrip verboden stoffen. Deze lijst is overgenomen uit bijlage IV bij Verordening 2377/90/EEG. Het betreft:
- aristolochia spp. en daarvan afgeleide producten
- chlooramfenicol
- chloroform
- chloorpromarine
- colchicine
- dapson
- dimetridazol
- furazolidon
- metronidazol
- nitrofuranen (inclusief furazolidon)
- ronidazol

Voor deze substanties kan geen maximumwaarde voor toediening worden vastgesteld en deze zijn derhalve in de EU verboden. Voorzover nog noodzakelijk zullen de bestaande, erkende zelfcontrolesystemen hierop moeten worden aangepast.

Aangezien de detectiegrenzen voor deze substanties zich in Nederland op een lager niveau bevinden dan in vele andere landen, zullen deze in Nederland eerder kunnen worden aangetoond. Gebleken is dat deze substanties onder andere aanwezig kunnen zijn in grondstoffen voor veevoeders, afkomstig uit het buitenland. Derhalve blijft het voor bedrijven waar deze substanties worden aangetroffen, vooralsnog mogelijk om deel te blijven nemen aan certificeringssystemen, onder de voorwaarde dat bepaalde voordelen (met betrekking tot deze substanties) van het certificeringssysteem worden weggenomen. In de praktijk komt dit neer op meer controles op kosten van het betrokken bedrijf.

De wijzigingsverordening is op ..... gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217), notificatienummer .....

Zoetermeer,

voorzitter

secretaris

Hoofdbedrijfschap Ambachten

Tewisielegging en** verkrijgbaarstelling **ontwerp-jaarrekening 2001 en 3" suppletoire begroting 2002

De secretaris maakt, gelet op artikel 124, tweede lid, respectievelijk artikel 118, derde lid van de Wet op de bedrijfsorganisatie, bekend dat de ontwerp-jaarrekening 2001, alsmede de 3e suppletoire begroting 2002, de ontwerp-Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf en het ontwerp-jaarverslag 2001, de agenda **en** de bijbehorende vergaderstukken bij het secretariaat, Nieuwe Havenstraat 2 te Voorburg vanaf
29 mei 2002 voor een ieder ter inzage zijn neergelegd en aldaar verkrijgbaar zijn. De beraadslagingen worden gehouden in de openbare bestuursvergadering van 12 juni 2002, aanvang 14.00 uur, in het gebouw van de Sociaal-Economische Raad **(SER),** Bezuidenhoutseweg **60** te 's-Gravenhage.

Ontwerp-Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf 2002

Ontwerp-
Verordening van het Hoofdbedrijfschap Ambachten van 12 juni 2002, houdende regels terzake van de door het hoofdbedrijfschap **aan** de ondernemers die het schoorsteenvegersbedrijf uitoefenen op te leggen bestemmingsheffing schoorsteenvegersbedrijf voor het jaar 2002 (Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf 2002).

Het bestuur van het Hoofdbedrijfschap Ambachten;

Gelet op artikel **126** van de Wet op de bedrijfsorganisatie, juncto artikel 10, tweede en derde lid, van de Instellingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten;

Gehoord de Algemene Schoorsteenvegers Patroonsbond (ASPB);

Besluit:

§ 1 BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

a. de voorzitter: de voorzitter van het Hoofdbedrijfschap Ambachten;
b. de ondernemer: degene die een onderneming drijft, dan wel degenen die gezamenlijk een onderneming drijven.
c. de werknemer: degene die op grond van een arbeidsovereenkomst met de ondernemer in de onderneming werkzaam is.

Artikel 2

1. De verordening is van toepassing op de ondernemers die een onderneming drijven, waarin het schoorsteenvegersbedrijf wordt uitgeoefend.
2. In afwijking van het eerste lid is deze verordening niet van toepassing **op:**
   a. de ondernemer die ten aanzien van de bij hem in dienst zijnde werknemers een verplichte bijdrage betaalt aan enig opleidingsfonds;
   b. de ondernemer die in zijn onderneming zowel het schoorsteenvegersbedrijf als het loodgieters-, fitters-, of centrale verwarmingsbedrijf uitoefent, en met de uitoefening van het loodgieters-, fitters-, of centrale verwarmingsbedrijf een hogere omzet behaalt dan met de uitoefening van het schoorsteenvegers-bedrijf.

§ 2 DE HEFFING

Artikel 3

1. **Aan** de ondernemers die op of na de dag van inwerkingtreding van deze verordening een onderneming drijven waarin het **schoorsteenvegersbedrijf** wordt uitgeoefend, wordt: voor het jaar 2002 een heffing opgelegd.
2. De heffing bedraagt voor iedere onderneming waarin het schoorsteenvegersbedrijf wordt uitgeoefend:
   a. € 60,- voor ondernemingen met 0 of 1 werkzame personen;
   b. € 120,- voor ondernemingen met 2 tot en met 5;
   c. € 180,- voor ondernemingen met meer dan 5.

Artikel 4

1. Aan de ondernemer die lid is van de Algemene Schoorsteenvegers Patroonsbond (ASPB) en over het jaar 2001 aan deze organisatie contributie heeft betaald, wordt op de bruto heffing een aftrek toegestaan, van 50% met een maximum van 50% van de betaalde contributie over 2001 (exclusief BTW). De aftrek wordt slechts toegestaan indien uit door de in de eerste volzin genoemde organisatie verstrekte opgave blijkt dat de contributie is betaald.
2. Op het in het eerste lid bedoelde maximum van 50% van de betaalde contributie wordt in mindering gebracht de aftrek op de heffing Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002 of de heffing Hoofdbedrijfschap Detailhandel 2002.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de ondernemers die, al dan niet rechtstreeks, lid zijn van een organisatie van ondernemers die een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid is en die:
   a. krachtens haar statutaire doelstelling haar werkzaamheid kan uitstrekken tot ten minste een belangrijk gedeelte van het terrein waarop het bedrijfslichaam een taak heeft te vervullen,
   b. voldoet aande-kwalitatieve representativiteitscriteria, genoemd in de artikelen 3 tot en met 7 van de Verordening representativiteit organisaties,
   c. tot de werkingssfeer van het bedrijfslichaam behorende leden heeft, waarvan het gewogen aantal niet-onbetekend is,
   d. met betrekking tot de behartiging van sociaal-economische belangen van ondernemers een positie van enige betekenis inneemt binnen de groep van ondernemers die zij beoogt te organiseren, hetgeen onder meer kan blijken uit de mate van representativiteit binnen die groep, de deelname aan het arbeidsvoorwaardenoverleg, het verrichten van studies of diensten die ook buiten die groep van belang worden geacht en de deelname aan regelmatig overleg met de overheid, en
   e. haar activiteiten, al dan niet door middel vaneen federatie van gelijksoortige organisaties, landelijk ontplooit.
4. De in het vorige lid bedoelde aftrek wordt slechts toegestaan indien daartoe door het bestuur van de desbetreffende organisatie een verzoek is gedaan.
5. Op een verzoek als in het vierde lid van dit artikel bedoeld, wordt door het dagelijks bestuur van het Hoofdbedrijfschap Ambachten beslist.

§3 VERMINDERING VAN HEFFING

Artikel 5

1. Bij cumulatie van deze bestemmingsheffing met een of meer andere aan het HBA te betalen bestemmingsheffingen, vermindert de voorzitter de heffing tot nihil, indien de uitoefening van het schoorsteenvegersbedrijf kan worden aangemerkt als een nevenactiviteit ten opzichte van die andere bedrijfsuitoefening of bedrijfsuitoefeningen waarvoor een bestemmingsheffing is opgelegd.
2. De vermindering wordt alleen toegepast ten aanzien van de vestiging of onderneming waarin één persoon alle bedrijven uitoefent waarvoor bestemmingsheffingen zijn opgelegd.

Artikel 6

Vermindering als bedoeld in artikel 5 wordt slechts verleend op aanvraag. De aanvrager toont ten genoegen van de voorzitter aan dat aan de in het betreffende artikel genoemde voorwaarden wordt voldaan.

§ 4 OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 7

De artikelen 5 tot en met 14 van de heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

De bevoegdheid om-de'heffing bedoeld in artikel 3 op te leggen alsmede de bevoegdheid om de overige krachtens deze verordening te nemen besluiten te nemen, is gedelegeerd aan de voorzitter.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking met ingang van de dag na die van afkondiging in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.

Artikel 10

Deze verordening wordt aangehaald als: Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf 2002.

Deze verordening zal worden afgekondigd in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.

Den Haag,

voorzitter

secretaris

TOELICHTING

Algemeen

In februari 2002 wendde de Algemene Schoorsteenvegers Patroonsbond (ASPB) zich tot het HBA met een verzoek om een bestemmingsheffing op te leggen.

In de jaren 1996 tot en met 2000 werd een bestemmingsheffing opgelegd van *f* 150,- voor opleidingsdoelen. Dit resulteerde in de ontwikkeling van de opleidingen tot vakbekwaam Schoorsteenveger, t.w. de gezel- en meesteropleiding. Thans ziet de ASPB de noodzaak tot een meer structurele aanpak om de branche opnieuw naar een hoger niveau te tillen. Scholing is dan ook het credo.

Doel en nut van de bestemmingsheffing schoorsteenvegersbedrijf

In algemene zin zal de bestemmingsheffing schoorsteenvegersbedrijf worden aangewend om bij te dragen aan (de verbetering) van de professionalisering van de branche in Nederland. Daarmee draagt de bestemmingsheffing bij aan de sociaal economische ontwikkeling, de nationale economische groei en werkgelegenheid (algemeen belang).

Concreet vertaald kan de bijdrage aan de (verbetering van de) professionalisering worden samengevat met de volgende centrale thema's:

- modernisering en verbreding van de totale vakopleiding;
- financiële ondersteuning van de vakopleiding;

Onder " Besteding van de middelen" zullen bovengenoemde thema's nader worden gemotiveerd.
Aandacht voor bovengenoemde thema's is noodzakelijk voor de bestaande beroepsgroep maar draagt tevens bij om het ambacht aantrekkingskracht te laten behouden voor de huidige en volgende generatie schoorsteenvegers.
Tevens kan worden opgemerkt dat de beroepsgroep met hun dienst bijdraagt aan de veiligheid, (schoorsteenbranden, koolmonoxidevergiftigingen, signaleren en (laten)verwijderen van asbest etc.)

Doelstellingen die worden nagestreefd:
- professionalisering van de branche en de beroepsuitoefenaars;
- verbeteren van de veiligheid;
- het vergroten van de aantrekkingskracht gericht op de continuering van de uitoefening van het vak;
- het verbeteren van het imago door de vakbekwaamheid en verdiensten van het schoorsteenvegersbedrijf onder de aandacht te brengen van organisaties en particulieren;

Ontwikkelingen in de branche:
Er is een aantal ontwikkelingen in de branche. Op een aantal relevante ontwikkelingen wordt hieronder in het kort ingegaan. Een eerste ontwikkeling is dat het intellectuele niveau in de branche is gestegen door de instroom van nieuwe hoger geschoolde ondernemers. Dit houdt in dat de noodzaak zich aandient om de totale opleiding naar een hoger niveau te tillen, tegelijkertijd te moderniseren en verder te verbreden.
De verbreding van activiteiten zoals het inbrengen van roestvrijstalen voeringen, metselwerkzaamheden en vooral het reinigen van lucht- en ventilatiekanalen, blijkt na een aarzelend begin niet alleen een belangrijke nieuwe markt te zijn, maar ook een gat in de markt. Deze nieuwe markt kan de schoorsteenveger veel werk opleveren **Ook** vanuit het oogpunt van de steeds hogere eisen op het gebied van hygiëne zal het schoonmaken van luchtkanalen zowel in gebouwen als in particuliere woningen steeds belangrijker worden. Veel aandacht is **er** inmiddels voor veilig werken **op** hoogte en aandacht voor arbeidsomstandigheden, voor milieu en asbest.

Genoemde ontwikkelingen versterken de noodzaak dat de branche als geheel (georganiseerden en ongeorganiseerden) zich structureel blijft inspannen voor de branche in brede zin.

Gesignaleerde knelpunten:
In het verlengde van de genoemde ontwikkelingen in de branche liggen tevens de knelpunten. Door concurrentie vanuit andere sectoren is de branche gedwongen nieuwe markten te openen en zich door scholing en opleiding verder te professionaliseren om daarmee ook het imago te verbeteren.

Oplossingsrichtingen:
Als oplossingsrichting wenst de ASPB branchebreed te werken aan de structurele professionalisering van de beroepsbeoefenaren en daarmee aan structurele verbetering van de veiligheid en aan verbetering van het imago. De motivering van de oplossingsrichting wordt verder uitgewerkt onder "Besteding van de middelen".

Toelichting sectoraal belang:
De bestemmingsheffing is van sectoraal belang omdat de activiteiten branchebreed bij zullen dragen aan de (de verbetering) van de professionalisering van de branche. Concreet kan daarbij worden gedacht aan verhoging van het intellectuele niveau door opleiding en scholing. **Ook** de bijdrage aan het instandhouden en vergroten van de aantrekkingskracht van het vak kan van sectoraal belang worden geacht. Tot slot is aandacht voor kwaliteitsverbetering van groot belang voor de toekomst van de sector.

Motivering publiekrechtelijke regeling:
Uit de Ambachtsstatistieken (Centraal Registratiekantoor Detailhandel-Ambacht, CRK) blijkt dat per 1 januari 2002 van de 395 **schoorsteenvegersondernemingen** op hoofdactiviteit er 224 zijn bestaande uit 0 en 1 werkzame personen (de zogenoemde ZZP-ers) en 171 ondernemingen met 2 of meer werkzame persoon. In de branche is geen O&O-fonds. Gevolg is dat de branche niet alle activiteiten kan financieren en het reëel is een beroep te doen op branchebrede dus publieke middelen.

Branchebrede aanwending van de bestemmingsheffing:
De bestemmingsheffing wordt branchebreed aangewend. Dat wil zeggen dat de activiteiten ten gunste zullen komen van zowel georganiseerden en ongeorganiseerden. Alléén op deze wijze kan het - eerder genoemde – gewenste doel gerealiseerd worden.

Besteding van de middelen:
De middelen die beschikbaar komen met de opbrengst van de bestemmingsheffing zullen worden besteed aan:
De Vakopleiding:
Zoals hierboven reeds is gezegd werkt de ASPB hard aan professionalisering, modernisering en verhoging van het niveau van de branche. Een goede vakopleiding is daarvoor een belangrijke voorwaarde. Een goede opleiding biedt de schoorsteenvegers de middelen om beter in te spelen op de eisen die de markt stelt en de concurrentie het hoofd te bieden. Tevens biedt een goede opleiding de ondernemers in de branche de middelen te voldoen aan de moderne eisen die aan de vakuitoefening worden gesteld. Als eerste activiteit zullen de (particuliere) gezel- en meesteropleidingen tegen het licht worden gehouden Zij worden gemoderniseerd en verbreed en zodanig ingevuld dat ze ook voldoen aan de nieuwe eisen van het ministerie van OC&W. Het idee is daarnaast om de opleiding in modulen op te knippen.
Uit ervaring is gebleken dat de gehanteerde cursusprijs erg hoog was voor de ondernemers in de branche. Door de hoger wordende kosten van opleiden en examinering is de animo aan het teruglopen. Daar komt bij dat er momenteel hoger geschoolden instromen in de opleidingen en het niveau van de opleidingen dringend verhoogd moet worden. Als de omstandigheden zich niet zullen wijzigen is de verwachting reëel dat na verdere verhoging van de cursusprijs nog minder cursisten zich zouden inschrijven en de opleiding gedoemd zou zijn te verdwijnen. Dat zou desastreuze gevolgen voor de branche betekenen. In deze branche is een gedegen opleiding van groot belang. Een adequate opleidingsstructuur biedt bovendien de mogelijkheid bij onderwerpen zoals milieu, arbeidsomstandigheden enz. aan te haken, zodat alle betrokkenen in de branche ook op deze aspecten worden gewezen.

De ambachtelijke branches worden over het algemeen gekenmerkt door het feit dat ze klein van omvang zijn. Het aantal leerlingen dat in deze branches aan de slag kan, is vanzelfsprekend niet zo groot. Door deze geringere instroombehoefte zijn ook de opleidingen niet zo groot. Dat maakt de opleidingen kwetsbaar.
Een branche zonder opleidingsbeleid komt zichzelf onherroepelijk tegen. Opleidingen zorgen voor een voortdurende instroom van goed geschoolde mensen en als toegangspoort tot zelfstandige bedrijfsuitoefening. Bovendien is het noodzakelijk dat ook zittende ondernemers en werknemers regelmatig cursussen volgen om bij te blijven.

Een van de kernthema's van het HBA is onderwijs en scholing. Door de komst van de Wet Educatie en Beroepsonderwijs (WEB) zijn er voor alle opleidingen veel veranderingen te onderscheiden, zowel in positieve al in negatieve zin. De oplossingen voor de ambachtelijke HBA-branches zijn neergelegd in de strategienota "Deltaplan ter versterking van ambachtelijk beroepsonderwijs". De evaluatie van de WEB is nog niet afgerond. Als het gaat om versterking en behoud van kleine opleidingen, dan staat het onderwerp"kleine opleidingen op de agenda van het Ministerie van OC&W en BVE-Raad. Zolang de discussie over de problematiek van "kleine opleidingen" niet is afgerond staat het HBA voor behoud van de opleiding en is het HBA bereid om de hiervoor noodzakelijke financiële middelen in te zetten mocht de opleiding een te klein aantal leerlingen opleveren. Annulering van een opleiding geeft een negatieve terugslag op de branche. Daarom vindt het HBA het in het belang van de branche en van de sector gerechtvaardigd om subsidie te verlenen op de opleiding zodat de drempel voor cursisten verlaagd wordt en de instroom verhoogd. Bekostiging via een CAO is binnen de branche niet haalbaar. Het HBA zal in 2002 uit de opbrengst van onderhavige bestemmingsheffing subsidie verstrekken. Subsidieverlening door het HBA is gebonden aan de door het dagelijks bestuur van het HBA vastgestelde beleidsregels.

Draagvlak:
Binnen de ASPB bestaat breed draagvlak voor de aanvraag voor een bestemmingsheffing schoorsteenvegersbedrijf. De aanvraag is aan de orde geweest tijdens de ledenvergadering van het de **ASPB op** 20 april 2002. Alle leden hebben unaniem ingestemd met de aanvraag.

Gelet op het grote belang voor de branche van de onderwerpen die (deels) met de middelen vanuit de bestemmingsheffing zullen worden gefinancierd heeft het HBA conform het verzoek van de ASPB besloten.

Representativiteit
Voor de representativiteit van de ASPB wordt verwezen naar aansluitingprocedure.
In 1990 is de schoorsteenvegersbranche op verzoek van de ASPB onder de werkingssfeer van het HBA gebracht. De ASPB is de enige brancheorganisatie die zich specifiek **op** de schoorsteenvegers richt. Uit de Ambachtsstatistieken (Centraal Registratiekantoor Detailhandel-Ambacht, CRK) blijkt dat per 1 januari 2002 395 schoorsteenvegersondernemingen, van de 503 geregistreerde ondernemingen het schoorsteenvegersbedrijf als hoofdactiviteit uitoefenen. De ASPB heeft circa 110 leden. Uit onderzoek eind jaren 80 is bekend dat de omzet van ASPB leden circa 75% van de totale brancheomzet uitmaakt. In de branche hebben zich geen

noemenswaardige wijzigingen voorgedaan. Aangenomen mag dan ook worden dat de omzetverdeling tussen het georganiseerde en ongeorganiseerde deel in de branche vrijwel gelijk is gebleven. De ASPB is een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid. Het HBA komt tot de conclusie dat de ASPB als een representatieve organisatie is.

Raming **van de** opbrengst:
De opbrengst van de heffing wordt voor 2002 geraamd op circa € 29.800,--.

Heffingsstructuur
Het bestuur van het HBA heeft bij onderhavige heffingsverordening gekozen voor een gedifferentieerde heffingsstructuur. Er is geen vast basisbedrag. De kleine ondernemingen betalen € 120,00. Voor de hele kleine ondernemingen met maximaal i werkzame persoon bedraagt de heffing de helft. Aan grote ondernemingen wordt een heffing van € 180,00 opgelegd.

Steunmelding
Uit de opbrengst van de bestemmingsheffing worden betaald de werkzaamheden en projecten die het HBA voor deze branche uitvoert, laat uitvoeren of subsidieert. Het betreft werkzaamheden en projecten die in het belang zijn van de sociaal-economische ontwikkeling van de branche als geheel. De werkzaamheden, projecten en subsidies zijn niet selectief. Zij worden namelijk ten behoeve van alle ondernemingen in de onderhavige sector verricht. Naar het oordeel van het HBA vallen de werkzaamheden, subsidies en projecten niet onder het begrip steun als bedoeld in artikel **87** van het EG-verdrag. Verwezen zij naar de uitspraak van het Gerechtshof te Den Haag van 13 juli 2000. Zo dit wel het geval mocht zijn, zal de steun per onderneming nooit meer bedragen dan € 100.000 over drie jaar. Melding kan op grond van 'de minimis' steun achterwege blijven.

Artikelsgewijs

Artikel **3**
De bestemmingsheffing wordt opgelegd naast de op grond van de Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002 opgelegde heffing.

Artikel **4**
Dit artikel biedt de mogelijkheid om de ondernemers die lid zijn van een ondernemersorganisatie een aftrek toe te staan, zoals bedoeld in artikel 126, zesde lid, van de Wet op de bedrijfsorganisatie (Wbo). De organisatie waarvan de leden in ieder geval in aanmerking komen voor de georganiseerdenaftrek is genoemd in het eerste lid. Om te voorkomen dat leden van andere organisaties die een wezenlijke rol spelen in de sociaal-economische belangenbehartiging van ondernemers in het schoorsteenvegersbedrijf daarvan uitgesloten worden, is het derde lid opgenomen. De tekst correspondeert met de bepaling zoals opgenomen in artikel **2,** eerste lid, onderdeel b van het Besluit beleidsregel Schilthuisaftrek van de SER. Het dagelijks bestuur bepaalt of een organisatie aan de in het tweede lid genoemde criteria voldoet.

Onder bruto heffing wordt verstaan het saldo na vermindering op grond van aanvang of beëindiging van de bedrijfsuitoefening in de loop van het heffingsjaar en vermindering op grond van artikel 12 van de Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002.

Artikel 5
Bij cumulatie van bestemmingsheffingen wordt de bestemmingsheffing voor de hoofdactiviteit gehandhaafd en de bestemmingsheffing(en) voor de nevenactiviteit(en) kwijtgescholden, indien het betreft een kleine onderneming waarin in de regel dezelfde persoon alle handelingen verricht die tot de bedrijfsuitoefening behoren waarvoor de heffingen worden opgelegd.

In dit verband wordt onder hoofdactiviteit verstaan het bedrijf waarvoor een bestemmingsheffing is opgelegd, dat van het totaal der in de onderneming uitgeoefende bestemmingsheffingsplichtige bedrijven die zijn genoemd in artikel 2 van de Instellingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten het grootste deel uitmaakt.

Artikel 7
Ten aanzien van de bestemmingsheffing zijn de artikelen 5 tot en met **14** van de Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002 van overeenkomstige toepassing verklaard. Deze bepalingen regelen onder meer de wijze waarop de heffing wordt opgelegd en de termijn waarbinnen de heffing moet zijn betaald.

Artikel 12 van de Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002 bevat een hardheidsclausule. Een lage omzet is op zichzelf in principe geen grond voor vermindering. Indien de ondernemer kiest voor een kleinschalige bedrijfsuitoefening heeft dit als consequentie dat de kosten in relatie tot de opbrengst relatief hoog zijn. Een recente start van de onderneming kan aanleiding zijn om de heffing te verminderen als de omzet achter blijft bij de bij de start van de onderneming door de ondernemer geraamde omzetprognose. De reden voor toepassing van de hardheidsclausule is dat de start van een bedrijf in de regel gepaard gaat met hoge investerings- en andere aanloopkosten – die zijn begroot op grond van de geraamde omzetprognose – terwijl de klantenkring nog moet worden opgebouwd. De achterblijvende omzet oefent dan een te grote druk uit op het resultaat. Niet voor vermindering komen in aanmerking die ondernemers die, hoewel hoge aanloopkosten zijn gemaakt, een kleinschalige bedrijfsuitoefening met lage omzet beogen.
De ondernemer moet zelf om toepassing van de hardheidsclausule verzoeken.

De onderlinge rangorde van de verschillende verminderings- en aftrekregelingen is als volgt:
1. artikel 5 Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002;
2. artikel 5 Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf 2002;
3. artikel 12 Heffingsverordening Hoofdbedrijfschap Ambachten 2002;
4. artikel 4 Heffingsverordening schoorsteenvegersbedrijf 2002.

De bruto heffing is het saldo na toepassing van de eerste 3 verminderings- en aftrekregelingen.

voorzitter

secretaris

Bedrijfschap Frisdranken en Waters

Tervisielegging en verkrijgbaarstelling ontwerp-jaarrekening 2001 en ontwerp-begrotingswijziging 2001

De secretaris maakt, gelet op artikel 124, tweede lid, respectievelijk artikel 118, derde lid van de Wet op de bedrijfsorganisatie, bekend dat het ontwerp-besluit tot vaststelling van de rekening der inkomsten en uitgaven over 2001, alsmede de ontwerp-begrotingswijziging **behorende** bij **de** jaarrekening 2001, met toelichting bij het secretariaat, Postbus 26155,3002 ED te Rotterdam, tel. 010-4774033, voor een ieder ter lezing is neergelegd en aldaar verkrijgbaar is tegen betaling van € 3,50 excl. verzendkosten. De beraadslagingen worden gehouden in de openbare bestuursvergadering van 25 juni 2002, aanvang 14.00 uur, in het SER-gebouw te Den Haag. Geïnteresseerden in het bijwonen van de vergadering wordt verzocht zich schriftelijk aan te melden bij de secretaris van het bedrijfschap, de heer drs. J.J. Schat (postbus 26155,3002 ED Rotterdam).

BEDRIJFSLICHAMEN

Productschap Granen, Zaden en Peulvruchten

GZP 6 ***Besluit tot*** *intrekking Besluit verwerkstaten 1984*

De voorzitter van het Productschap Granen, Zaden en Peulvruchten heeft op 15 april **2002** het volgende besluit vastgesteld.

Enig artikel

Het Besluit verwerkstaten 1984 wordt ingetrokken.

Den Haag, 15 **april 2002**

J.H.M. Kienhuis
voorzitter

TOELICHTING

In verband met wijzigingen in de verwerkstaten en het vervallen van bepaalde statistische gegevens wordt het Besluit verwerkstaten 1984 ingetrokken. De verwerkstaten die nog gebruikt worden, zullen door het productschap worden vastgesteld en aan de betreffende bedrijven worden toegezonden. Voorzover de verplichting tot het verstrekken van statistische gegevens is gehandhaafd, is **deze** rechtstreeks geënt op de Verordening Algemene Bepalingen **GZP 1980** van het productschap.

Den Haag, 15 april 2002

J.H.M. Kienhuis

Productschap Tuinbouw

PT 10 *Besluit 2001/1 Bijzondere heffing fruit en champignons 2001*

Besluit van het Productschap Tuinbouw van **14** november 2000, houdende de vaststelling **van** de bedragen van de bestemmingsheffing ten behoeve van de teelt van fruit en champignons voor het jaar **2001**.

Het bestuur van het Productschap Tuinbouw;
op voorstel **van** de Sectorcommissie Groenten en **Fruit;**
gelet **op artikel 4,** tweede **lid,** van de Verordening PT Bijzondere heffing fruit en champignons 2001;
besluit:

Artikel 1
Voor de volgende, in **het** eerste lid van artikel **4** van de Verordening PT Bijzondere heffing fruit en champignons 2001 genoemde groepen wordt **de** heffing voor het **jaar** 2001 als volgt vastgesteld:

groep 32	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt in de open grond van appelen:	*f* 151,02 per ha;	68,52 euro
groep 33.	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt in de open grond van peren:	*f* 198,-- per ha;	89,84 euro
groep 34.	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt in de open grond van klein fruit:	*f* 446,00 per ha;	202,38 euro
groep 35.	cultuurgrond in gebruik voor de teelt in de open grond van overige pit- en steenvruchten:	*f* 304,-- per ha;	137,94 euro
groep 36.	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt in de open grond van akkerbouwmatiggeteeld fruit:	*f* 69,86 per ha;	31,70 euro
groep 60.	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt onder glas van fruit:	*f* 14,00 per are;	6,35 euro
groep 75.	cultuurgrond, in gebruik voor de teelt van champignons:	*f* 2, 61 per m^2 teeltoppervlakte.	1,18 euro

Artikel 2
Dit besluit treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie en werkt terug tot en met 1januari 2001.

Artikel 3
Dit besluit wordt aangehaald als Besluit 2000/1 PT Bijzondere heffing fruit en champignons.

Zoetermeer, 14november 2000

J. van **der Veen**
voorzitter

C. Kuijvenhoven
secretaris

Toelichting
Ingevolge **de** Verordening PT Bijzondere heffing fruit en champignons dient het bestuur jaarlijks met inachtneming van de in de Verordening vastgelegde maxima de heffingspercentages vast te stelen.
Het onderhavige besluit geeft daar uitvoering aan. De percentages zijn gebaseerd op de door de sectoren ingediende begrotingen.

Productschap **Vee en Vlees**

P W 12 ***Verordening*** *heffingen O & Ofonds vleeswarenindustrie (PVV)* 2002

Het bestuur van het Productschap Vee en Vlees heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en
de artikelen 10 en 15 van de Instellingcverordening Productschap Vee en Vlees 1999-I,

op 24 oktober 2001 vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening geldt het bepaalde bij of krachtens de Verordening Algemene Bepalingen Heffingen.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

onderneming:	onderneming waarin de vleeswaren- en vleesconservenindustrie of de baconindustrie wordt uitgeoefend;
ondernemer:	een natuurlijk of rechtspersoon, die een onderneming drijft;
omzet:	de geldomzet als ondernemer in de vleeswaren-, vleesconserven- en baconindustrie.
O & O-fonds:	het fonds genoemd in artikel 2 van de Verordening Fonds onderzoek en ontwikkeling vleeswarenindustrie

Artikel 2

De ondernemer, is voor het kalenderjaar 2002, op basis van de door hem in het kalenderjaar 2001 behaalde omzet, ten behoeve van het O & O-fonds een heffing verschuldigd volgens het navolgende tarief:

van	€	0	tot en met	€	45.378	€ 64,77
vanaf	€	45.379	tot en met	€	226.890	€ 99,83
vanaf	€	226.891	tot en met	€	453.780	€ 124,20
vanaf	€	453.781	tot en met	€	907.600	€ 169,36
vanaf	€	907.601	tot en met	€	2.268.900	€ 291,17
vanaf	€	2.268.901	tot en met	€	4.537.800	€ 458,15
vanaf	€	4.537.801	tot en met	€	6.806.601	€ 604,34
vanaf	€	6.806.602	tot en met	€	9.076.000	€ 723,18
vanaf	€	9.076.001	tot en met	€	13.614.801	€ 894,92
vanaf	€	13.614.801	tot en met	€	27.229.602	€ 1.232,44
			en meer dan	€	27.229.602	€ 1.449,93

Voor een ondernemer, die na 1 januari 2002 aangevangen heeft een onderneming te drijven als bedoeld in artikel 1, tweede lid, bedraagt de heffing € 65,11.

Artikel 3

1. Aan de ondernemer, die contributie heeft betaald als lid van een overeenkomstig het tweede lid aangewezen ondernemersorganisatie welke een vereniging met volledige rechtsbevoegdheid is, en welke vereniging metterdaad blijk geeft als zodanig actief te zijn zulks doordat zij regelmatig werkzaam is tot behartiging van sociaal-economische belangen van ondernemers op het gebied of deelgebied van het bedrijfsleven, waarvoor het Productschap Vee en Vlees is ingesteld - en als zodanig in een aanwijsbare positie van enige betekenis verkeert-, wordt op zijn verzoek een aftrek toegestaan op de in artikel 2 bedoelde heffing.
   Deze aftrek beloopt 50% van het bedrag, dat de betrokkene als contributie aan de betreffende vereniging over het betrokken kalenderjaar heeft betaald tot ten hoogste de helft van hetgeen hij is verschuldigd aan heffing, op grond van artikel 2 over datzelfde betrokken kalenderjaar.

2. De in het vorige lid bedoelde ondernemersorganisatie wordt aangewezen door het bestuur van het Productschap Vee en Vlees.

Artikel 4

1. Deze verordening kan worden aangehaald als 'Verordening heffingen O & O fonds vleeswarenindustrie (PVV) 2002'.

2. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2002.

Voor het bestuur,

R.J. Tazelaar
voorzitter

S.B.M. Jongerius
secretaris

Goedgekeurd door de Bectuurskamer van de Sociaal-EconomischeRaad bij besluit van 6 december 2001 en door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij bij beschikking van 11 april 2002 nr. TRCJZ/2001/15774.

TOELICHTING BIJ DE VERORDENING HEFFINGEN O & O FONDS VLEESWARENINDUSTRIE (PVV) 2002

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening

De doelstelling is het genereren van middelen waarmee collectief onderzoek kan plaatsvinden, op een zodanige wijze dat de verkrijging van de middelen niet concurrentievervalsend is. De resultaten uit het onderzoek dienen ten goede te komen aan de gehele vleeswarensector. Resultaten zijn o.m. instrumentontwikkeling, inventarisaties, ondersteuning van strategieontwikkeling, opzetten/uitbreiden kwaliteitscystemen t.b.v. concurrentiepotentieel en marktpositie.

De aandachtsvelden van onderzoek zijn o.m. technisch vleesonderzoek en microbiologische kwaliteit van vleeswaren, automatisering en technologie van vleeswaren en de verwerking ten behoeve van de traceerbaarheid, integrale kwaliteitszorg. Verder wordt er aandacht besteed aan onderzoek naar vlees in relatie tot humane voeding en milieuzorg en verbetering van de energie-efficiency in de vleeswarenindustrie. Tot slot worden projecten gefinancierd op het gebied van sociale aangelegenheden en kennisoverdracht.

Met het Onderzoek heeft het bedrijfsleven de mogelijkheid om onderzoek, dat een grote last op één bedrijf zou kunnen zijn of waar niet direct concurrentievoordeel uit te halen valt, uit te zetten welke ondersteunend voor het opereren van het bedrijfsleven in een hele sector kan zijn. Daarnaast wordt met het onderzoek instrumenten aangeboden welke de veiligheid en de kwaliteit van producten tijdens het productieproces (denk aan arbeidsomstandigheden) als ook bij de uiteindelijke consumptie van de producten ten goede komt (bescherming van de gezondheid van de consument).

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
De middelen die nodig zijn voor onderzoek naar de kwaliteit en veiligheid van producten dienen via een collectief instrument vergaard te worden, omdat de investeringen, die vereist zijn om tot renderende resultaten te komen, het vermogen van de individuele ondernemingen meestal overstijgen. Daarnaast is de productie van veilige en kwalitatief goede producten een verantwoordelijkheid van iedere actor in de sector. Om ook op een collectieve wijze aan de middelen ie komen wordt er d.m.v. een verordening geen onderscheidt gemaakt naar bedrijven.
Via publieke regelgeving is het mogelijk om voor alle bedrijven een gelijke last voor onderzoek op te leggen; er zijn geen lidmaatschappen of aanverwante organisatievormen voor nodig en er wordt niet een deel van alle bedrijven belast met het generen van de middelen. Naast deze lastenverdeling over bedrijven is er ook een publiek belang gediend bij het onderzoek. De onderzoeksinvesteringen in veilige producten dienen het algemeen belang van volksgezondheid, voedselveiligheid en milieubescherming.

- de afweging van private belangen
Onderzoek dat sectorbreed moet worden opgepakt wordt nog niet of nauwelijks gefinancierd door één of enkele bedrijven; de scope van bedrijven ligt meestal maar op enkele delen van de sector en de beïnvloedingsmogelijkheden op andere partijen strekken ook niet altijd uit over de hete productiesector. Via de Commissie Vleeswarenindustrie 88a is het mogelijk om de betrokkenheid van, en de uitvoering van onderzoek bij, alle partijen te bewerkstelligen.
De onderzoeksvelden van het onderzoek zijn daarnaast ook van belang voor de afzet van vleeswaren. Immers, de consument vraagt om een veilig en gezond product en de buitenlandse markten stellen eisen aan de kwaliteit en veiligheid van producten. Om aan deze kenmerken te voldoen is een sectoraanpak nodig: iedere partij in de vleeswarensector levert een bijdrage aan de kwaliteit en veiligheid van producten. Via de structuur van de PVE en een verordening is het mogelijk om de betrokkenheid van iedere sectorpartij te vergroten bij de onderzoeksvelden, waar individuele bedrijven vaak niet de mogelijkheid toe hebben, en is een eerlijke en veilige productie mogelijk. Hierdoor blijft het voor bedrijven mogelijk om, ook in veranderende omgevingen, te blijven bestaan en produceren.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PVV komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening / de structuur van de heffing
leder jaar wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een heffing op basis van de in omvang van de omzet uitgedrukte bedrijfsgrootte.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Met ingang van 2001 is de mogelijkheid gecreëerd gebruik te maken van het gestelde in artikel 126, zesde lid van de Wet op de Bedrijfsorganisatie. Ingevolge dit artikel kan aan leden van ondernemersverenigingen een aftrek van 50% worden toegestaan van het bedrag, dat de betrokken ondernemer als contributie aan de betreffende vereniging over het betrokken kalenderjaar heeft betaald tot een maximum van 50% van hetgeen hij is verschuldigd aan heffing op grond van artikel 2 van deze verordening over datzelfde betrokken kalenderjaar (Schilthuisconstructie). Op grond van artikel 3 van de onderhavige verordening kan het bestuur bij besluit de ondernemersorganisaties aanwijzen wiens leden gerechtigd zijn tot de toepassing van de aftrekregeling.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffingen worden direct opgelegd aan de ondernemingen in de vleeswaren- en vleesconservenindustrie of de baconindustrie op basis van de in omvang van de omzet uitgedrukte bedrijfsgrootte.

- de becijfering **van** de opbrengst (bruto, contributieaftrek) en vindplaats in de begroting begroting
De totale opbrengst voor het jaar 2002 wordt geraamd op € 35.498.

- het algemeen belang van de activiteit
Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te handhaven en te versterken. Daarnaast is de veiligheid van producten een eis voor het afzetten van de producten in binnen- en buitenland. Met de ontwikkelingen in productiewijzen, stromen van producten uit de hele wereld, kennisontwikkeling van nieuwe c.q. opkomende gevaren, is het belangrijk om dit te signaleren en methoden van beheersen dan wel eliminatie te verkrijgen. Daarmee kan het Nederlandse bedrijfsleven rondom de vleeswarenproductie de veiligheid en kwaliteit van producten voor buitenlandse markten en de Nederlandse consument in stand houden, dan wel vergroten.

- het sectoraal belang van de activiteit
Zonder een collectieve aanpak van onderzoek vanuit de Commissie Vleeswarenindustrie 88a zal de aanpak en het inspelen **op** kwesties rondom veiligheid en kwaliteit van vleeswaren niet soepel verlopen, wat consequenties zou kunnen hebben voor de marktpositie van de daaraan gekoppelde producten, bedrijven, productiewijzen voor vleeswaren en uiteindelijk ook mogelijk de gezondheid van de consument. Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen **op** nieuwe ontwikkelingen op technologisch en hygiënisch terrein. Bovendien **wordt** rechtstreeks geraakt aan verbetering van de kostenstructuur. Gekoppeld aan kwaliteitsverbetering draagt dat bij aan de handhaving en versterking van de concurrentiepositie van de branche.

- bijzonderheden rond de **steunmelding/notificatie**
De Europese Commissie heeft in het verleden de financiering van het systeem goedgekeurd, waarna LNV en de SER hun goedkeuring gaven. Door de CEG is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N413/98.
Het betreffende steunfiche is NL/xxx/11-50/002/00.

PVV 13 Heffingsverordening **Convenant Verpakkingen** *II Vleeswarenindustrie 2002*

Het bestuur van het Productschap Vee en Vlees heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en
de artikelen 10 en 15 van de Instellingsverordening Productschap Vee en Vlees, 1999-I,

op 24 oktober 2001 vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening geldt het bepaalde bij of krachtens de Verordening Algemene Bepalingen Heffingen.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

onderneming:	onderneming waarin de vleeswaren- en vleesconservenindustrie of de baconindustrie wordt uitgeoefend;
ondernemer:	een natuurlijk of rechtspersoon, die een onderneming drijft.

Convenant Verpakkingen II: integratieconvenant verpakkingen tussen het Ministerie van VROM enerzijds en de Vereniging VNO-NCW, de Stichting Verpakking en Milieu, de Koninklijke vereniging MKB-Nederland, d.d. 15 december 1997.

Artikel 2

1. De Ondernemer is, ter bestrijding van de kosten die het PVV maakt als gevolg van deelname aan het Convenant Verpakkingen II, over het jaar 2002 een heffing verschuldigd volgens het navolgende tarief:
   a. indien de ondernemer uit hoofde van het Convenant Verpakkingen II monitorplichtig is: € 226,-;
   b. in alle ander gevallen: € 113,-.

2. De ondernemer die ten genoege van het PVV aantoont dat hij reeds op andere wijze dan via het PVV/ subcluster deelneemt aan het Convenant Verpakkingen II is vrijgesteld van de in het eerste lid genoemde heffing.

Artikel 3

1. Deze verordening kan worden aangehaald als 'Heffingsverordening Convenant Verpakkingen II Vleeswarenindustrie 2002'.

2. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2002.

Voor het bestuur,

R.J. Tazelaar
voorzitter

S.B.M. Jongerius
secretaris

Goedgekeurd door de Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad bij besluit van 6 december 2001 en door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij bij beschikking van 12 april 2002 nr. TRCJZ/2002/2724.

TOELICHTING BIJ DE HEFFINGSVERORDENING CONVENANT VERPAKKINGEN II VLEESWARENINDUSTRIE 2002

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening

Op 1 augustus 1997 is de Regeling verpakking en verpakkingsafval (Stcrt. 1997, nr. 125 van 4 juli 1997) in werking getreden. Het betreft hier een belangrijk onderdeel van het Rijksbeleid op het gebied van het milieu. Deze regeling bevat individuele verplichtingen voor ondernemingen die behoren tot de verpakkingcketen. Het Productschap Vee en Vlees neemt met een cluster van bedrijven deel aan het convenant Verpakkingen II. Voor dit cluster zijn destijds bij de Stichting Verpakking en Milieu (SVM) onder meer de bedrijfsgenoten van het Bedrijfschap voor de Vleeswarenindustrie aangemeld. Deelname via het cluster beperkt de kosten per individueel bedrijf. De onderhavige heffingcverordening wordt ingesteld ter dekking van de kosten die voor het Productschap Vee en Vlees samenhangen met deelname van deze bedrijven aan het convenant.

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening
Tussen het Ministerie van VROM en het bedrijfsleven is het zgn. Convenant Verpakkingen II gesloten, omdat partijen bij dit convenant van oordeel zijn, dat uitvoering van de Regeling door een convenant effectiever en efficiënter is dan indien ieder individueel bedrijf in de verpakkingsketen zou moeten voldoen aan de individuele verplichtingen. De sector is van oordeel dat een collectieve aanpak een betere implementatie van het overheidsbeleid mogelijk maakt.

- de afweging van private belangen
Het Convenant Verpakkingen II is een alternatief voor het individuele bedrijf om uitvoering te geven aan de Ministeriële regeling. Hiervoor is nodig dat een cluster van bedrijven zich aansluit bij de Uitvoeringsorganisatie SVM. Voorwaarde hiervoor is een hoge dekkingsgraad. Dit wordt niet gerealiseerd door het individuele bedrijf of de brancheorganisatie. Op verzoek van de brancheorganisatie is derhalve het PVV cluster aangemeld.

- de uitvoerings- en handhavingcaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PVV komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening / de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een vaste heffing per onderneming.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
Voor het tarief is onderscheid gemaakt tussen monitorplichtige en niet-monitorplichtige bedrijven. Bedrijven die aantonen dat zij reeds op andere wijze deelnemen aan het convenant, zijn vrijgesteld van de heffing. De heffingssystematiek is ten opzicht van voorgaande jaren niet gewijzigd.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffing wordt opgelegd aan ondernemingen die deelnemen aan het Convenant Verpakkingen II.

- de becijfering van de opbrengst (bruto, contributieaftrek) en vindplaats in de begroting
De totale opbrengst voor het jaar 2002 wordt geraamd op € 16.000,- (zie blz. 72 en 73 van de begroting).

- het algemeen belang van de activiteit
Door deel te nemen aan het Convenant en uitvoering te geven aan de daaruit voortvloeiende verplichtingen wordt voldaan aan de eisen van de Ministeriële Regeling Verpakkingen en Verpakkingsafval.

- het sectoraal belang van de activiteit
Voor de bedrijven worden de kosten zo veel mogelijk beperkt. Het Cluster betaalt een contributie aan de uitvoeringsorganisatie waarvan de kosten door de deelnemers worden opgebracht. Hierbij wordt rekening gehouden met grootte van de bedrijven en de activiteiten die hiervoor door het Cluster moeten worden verricht. Bedrijven die meer dan 50.000 kg verpakkingsmateriaal op de Nederlandse markt afzetten moeten het verpakkingsmateriaal monitoren. Deze gegevens worden door het Cluster verzameld en en aan SVM doorgegeven. Via gecumuleerde gegevens van alle Clusters wordt door SVM bepaald of voldaan is aan de doelstellingen van de overheid.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
Daar het hier bijdragen ter dekking van de huishoudelijke uitgaven van het productschap betreft is er derhalve geen steunmelding van toepassing.

Het bestuur van het Productschap Vee en Vlees heeft,

gelet op artikel 126 van de Wet op de Bedrijfsorganisatie, en
de artikelen 10 en 15 van de Instellingsverordening Productschap Vee en Vlees, 1999-I,

op 24 oktober 2001 vastgesteld de navolgende

VERORDENING

Artikel 1

Voor de toepassing van deze verordening geldt het bepaalde bij of krachtens de Verordening Algemene Bepalingen Heffingen.

Artikel 2

1. Op de voet van het bepaalde in artikel 2 van de Heffingsverordening dieren 2002 is voor het o. en o.-fonds een heffing verschuldigd volgens het navolgende tarief:

op runderen	:	€ 0,06 per rund;
op jonge kalveren	:	€ 0,04 per jong kalf;
op kalveren	:	€ 0,04 per kalf;
op varkens	:	€ 0,01 per varken;
op schapen	:	€ 0,01 per schaap.

2. De heffing, bedoeld in het eerste lid, wordt niet opgelegd voor een dier, ten aanzien waarvan ten genoege van het productschap wordt aangetoond, dat:

   a. de periode tussen het tijdstip van invoer en het tijdstip van slacht korter is dan:
      - twee maanden, in het geval het betreft varkens en schapen;
      - drie maanden, in het geval het betreft jonge kalveren, kalveren en runderen.

   b. de periode tussen het tijdstip van invoer en het tijdstip van uitvoer korter is dan:
      - twee maanden, in het geval het betreft varkens en schapen;
      - drie maanden: in'het geval het betreft jonge kalveren, kalveren en runderen.

Artikel 3

1. Deze verordening kan worden aangehaald als 'Heffingsverordening o. en o.-fonds 2002'.

2. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad bedrijfsorganisatie en werkt terug tot 1 januari 2002.

Voor het bestuur,

R.J. Tazelaar
voorzitter

S.B.M. Jongerius
secretaris

Goedgekeurd door de Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad bij besluit van 10 januari 2002 en door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij bij beschikking van 11 april 2002 nr. TRCJZ/2001/15770.

- de doelstellingen die worden nagestreefd en de te verwachten (neven)effecten van de verordening

De doelstelling is het genereren van middelen waarmee collectief onderzoek kan plaatsvinden, op een zodanige wijze dat de verkrijging van de middelen niet concurrentievervalsend is. De resultaten uit het onderzoek dienen ten goede te komen aan de gehele sector. Resuttaten zijn o.m. instrumentontwikkeling, inventarisaties, ondersteuning van ketenstrategieontwikkeling, opzetten/uitbreiden ketenkwaliteitssystemen t.b.v. concurrentiekracht en marktpositie.
Besloten is dat met ingang van 2001 met de heffingsopbrengsten alleen nog projecten zullen worden gefinancierd die de gehele keten ten goede komen.

De aandachtsvelden van onderzoek zijn o.m. technisch vleesonderzoek (sensorische (bv. malsheid en kleur) en microbiologische kwaliteit (bv. Salmonella, E.coli/VTEC) van vlees), automatisering en technologie van vlees (bv. coderen en identificeren van varkenskarkasdelen tijdens het slachtproces en de verwerking ten behoeve van de traceerbaarheid), integrale kwaliteitszorg en keuring in de (varkens)vleesketen (bv. modernisering vleeskeuring en bloedmonstername en -analyse aan de slachtlijn). Verder wordt er aandacht besteed aan onderzoek naar vlees in relatie tot humane voeding, Tot slot worden projecten gefinancierd op het gebied van sociale aangelegenheden en kennisoverdracht.

Met het onderzoek heeft het bedrijfsleven de mogelijkheid om onderzoek, dat een grote last op één bedrijf zou kunnen zijn en dat pré-competitief van karakter is, uit te zetten welke ondersteunend voor het opereren van het bedrijfsleven in een hele sector kan zijn. Daarnaast wordt met het onderzoek instrumenten aangeboden welke de veiligheid en de kwaliteit van producten tijdens het productieproces (denk aan arbeidsomstandigheden) als ook bij de uiteindelijke consumptie van de producten ten goede komt (bescherming van de gezondheid van de consument).

- de nadere motivering van de noodzaak van publieke regelgeving i.c. de verordening

De middelen die nodig zijn voor onderzoek naar de kwaliteit en veiligheid van producten in ketens dienen via een collectief instrument vergaard te worden, omdat de investeringen, die vereist zijn om tot renderende resultaten te komen, het vermogen van de individuele ondernemingen meestal overstijgen. Daarnaast is de productie van veilige en kwalitatief goede producten een verantwoordelijkheid van iedere actor in de productieketen. Om ook op een collectieve wijze aan de middelen te komen wordt er d.m.v. een verordening geen onderscheid gemaakt naar bedrijven.
Via publieke regelgeving is het mogelijk om voor alle bedrijven een gelijke last voor onderzoek op te leggen; 'er zijn geen lidmaatschappen of aanverwante organisatievormen voor nodig en er wordt niet een deel van alle bedrijven belast met het generen van de middelen. Naast deze lastenverdeling over bedrijven is er ook een publiek belang gediend bij het onderzoek. De onderzoeksinvesteringen in hygiëne, keurings- en controle-aangelegenheden dienen het algemeen belang van volksgezondheid, voedselveiligheid en milieubescherming.

- de afweging van private belangen

Onderzoek dat ketenbreed moet worden opgepakt wordt nog niet of nauwelijks gefinancierd door één of enkele bedrijven; de scope van bedrijven ligt meestal maar op enkele delen van de keten en de beïnvloedingsmogelijkheden op andere ketenpartijen strekken ook niet altijd uit over de hele productieketen. Via de Productschappen voor Vee, Vlees en Eieren is het mogelijk om de betrokkenheid van, en de uitvoering van onderzoek bij, alle ketenpartijen te bewerkstelligen.

De onderzoeksvelden van het onderzoek zijn daarnaast ook van belang voor de afzet van vee, vlees en eieren. Immers, de consument vraagt om een veilig en gezond product en de buitenlandse markten stellen eisen aan de kwaliteit en veiligheid van producten. Om aan deze kenmerken te voldoen is een ketenaanpak nodig: iedere partij in de keten levert een bijdrage aan de kwaliteit en veiligheid van producten. Via de structuur van de PVE en een verordening is het mogelijk om de betrokkenheid van iedere ketenpartij te vergroten bij de onderzoeksvelden, waar individuele bedrijven vaak niet de mogelijkheid toe hebben, en is een eerlijke en veilige productie mogelijk. Hierdoor blijft het voor bedrijven mogelijk om, ook in veranderende omgevingen, te blijven bestaan en produceren.

- de uitvoerings- en handhavingsaspecten van de verordening
Het gaat hier om een heffingsverordening waarbij uitvoerings- en handhavingsaspecten geheel voor rekening van het PVV komen. Er wordt geen last gelegd op andere overheden.

- de financiële gevolgen van de verordening/ de structuur van de heffing
Ieder jaar wordt van de betrokken ondernemingen een financiële bijdrage gevraagd. Daarbij is gekozen voor een heffing per rund, (jong) kalf, varken of schaap.

- de onderbouwing van de gekozen structuur
De heffing wordt niet opgelegd voor een dier dat niet van Nederlandse oorsprong is (geworden). De heffingssystematiek is ten opzichte van voorgaande jaren niet gewijzigd.

- de werking naar alle bedrijfsgenoten
De heffingen worden opgelegd aan slachterijen en exporteurs volgens het systeem dat is neergelegd in de Heffingsverordening dieren 2002.

- de becijfering van de opbrengst (bruto, contributieaftrek) en vindplaats in de begroting
De totale opbrengst voor het jaar 2002 wordt geraamd op € 311.850,- , geheel bestemd voor onderzoek en ontwikkeling. Daarvan wordt de opbrengst per diersoort geraamd op het navolgende bedrag (zie blz. 72 en 73 van de begroting):

op runderen	€ 43.800,- ;
op kalveren	€ 50.800,- ;
op varken	€ 209.500,- ;
op schapen	€ 7.750,- .

- het algemeen belang van de activiteit
Onderzoek is een belangrijk hulpmiddel om tijdig te kunnen inspelen op nieuwe ontwikkelingen en de concurrentiepositie te handhaven en te versterken. Daarnaast is de veiligheid van producten een eis voor het afzetten van de producten in binnen- en buitenland. Met de ontwikkelingen in productiewijzen, stromen van producten uit de hele wereld, kennisontwikkeling van nieuwe c.q. opkomende gevaren, is het belangrijk om dit te signaleren en methoden van beheersen dan wel eliminatie te verkrijgen. Daarmee kan het Nederlandse bedrijfsleven rondom de vee-, vlees- en eierproductie de veiligheid en kwatiteit van producten voor buitenlandse markten en de Nederlandse consument in stand houden, dan wel vergroten.

- het sectoraal belang van de activiteit
Zonder een collectieve aanpak van onderzoek vanuit de PVE zal de aanpak en het inspelen op kwesties rondom veiligheid en kwaliteit van voedsel uit de vee-, vlees- en eiersector niet soepel verlopen, wat consequenties zou kunnen hebben voor de marktpositie van de daaraan gekoppelde producten, bedrijven, productiewijzen voor vlees- en eierproducten en uiteindelijk ook mogelijk de gezondheid van de consument.

- bijzonderheden rond de steunmelding/notificatie
De Europese Commissie heeft in het verleden de financiering van het systeem goedgekeurd, waarna LNV en de SER hun goedkeuring gaven. Door de CEG is de steunmaatregel goedgekeurd onder het nummer N995/95
Het betreffende steunfiche is NL/xxx/11-03/003/00.

Productschap Vis

VIS 27 *Heffingsverordening 2000*

Het bestuur van het Productschap Vis heeft, gelet op de artikelen **93, 95** en **126** van de Wet op de Bedrijfsorganisatie en de artikelen 5 en 9 van de Instellingsverordening Productschap Vis, op 11 november **1999** vastgesteld de navolgende verordening.

Terminologie

Artikel 1

1. In deze verordening wordt verstaan onder:

Productschap	:	het Productschap Vis;
Bestuur	:	het bestuur van het productschap;
Voorzitter	:	de voorzitter van het productschap;
Ondernemer	:	degene, die een onderneming drijft, waarvoor het productschap is ingesteld;
Aanvoeren	:	het als eerste eigenaar voor de eerste keer of het met behulp van de spanvisserij aan land brengen van vis;
Aanvoerder	:	de ondernemer, die vis aanvoert;
Vis	:	vissen, schaal- en schelpdieren, delen van vissen alsmede van schaal- en schelpdieren en puf en nest, een en ander met uitzondering van sier- en aquariumdieren;
Kweker	:	een ondernemer die vis kweekt;
Zeevis	:	alle door de uitoefening van de zee- of kustvisserij in de zin van artikel 1 van de Visserijwet 1963 verkregen soorten vis ongeacht of deze vis op enigerlei wijze is be- of verwerkt, met uitzondering van mosselen, oesters, kokkels, spisula, strandschelpen, zwaardscheden en mesheften, en nonnetjes;
Zoetwatervis	:	alle door uitoefening van de binnenvisserij in de zin van artikel 1 van de Visserijwet 1963 verkregen soorten vis of delen hiervan, ongeacht of deze vis op enigerlei wijze is be- of verwerkt;
Kokkels	:	schelpdieren van de soort Cardium edule;
Spisula	:	schelpdieren van de soort Spisula subtruncata of de soort Spisula solida;
Strandschelpen	:	schelpdieren van de soort Spisula Spp.;
Zwaardscheden en Mesheften	:	schelpdieren van de soort Ensis Spp.;
Nonnetjes	:	schelpdieren van de soort Macoma balthica;
Mosselen	:	schelpdieren van het geslacht mytilus en het geslacht perna.
Ton	:	een inhoudsmaat van 1/7 m^3;
Visproducten	:	uit vis verkregen producten, welke al dan niet na verdere be- of verwerking, tot menselijk of dierlijk voedsel kunnen dienen;
Afslag	:	een veiling van vis en/of visproducten;

Verwaterplaats	:	een al dan niet kunstmatige, al dan niet in de zee of in een zeearm in de Nederlandse kustwateren gelegen plaats of inrichting, welke door ondernemers wordt gebruikt voor het verwateren of opslaan van schelpdieren;
Oesterseizoen	:	de periode welke **loopt** vanaf 1 januari t/m 31 december;
Kleinhandelaar	:	een ondernemer die zijn bedrijf maakt van het verkopen van vis en/of visproducten aan particulieren;
Inkoopbedrag	:	het totaal aan inkopen van vis- en visproducten, met uitzondering van kokkels, spisuia, strandschelpen, zwaardscheden en mesheften, nonnetjes, mosselen, oesters, zoetwatervis en kweekvis.

2. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze verordening vindt het aanvoeren - voorzover dit geschiedt met een vaartuig - plaats **op** het tijdstip waarop het vaartuig direct of indirect verbinding met de wal heeft verkregen.

3. Indien een vaartuig mosselen op een verwaterplaats stort vóórdat het vaartuig direct of indirekt verbinding met de wal heeft verkregen, vindt het aanvoeren van mosselen, in afwijking van het bepaalde in het derde lid, plaats op het tijdstip waarop de mosselen worden gestort op een verwaterplaats.

Verschuldigdheid van de heffingen

Artikel 2

Ondernemers zijn aan en ten behoeve van het productschap een heffing verschuldigd volgens de in de artikelen **3,** 3a, **4,** 4a, 5 en **6** vermelde tarieven en berekend op de wijze, **als** in de artikelen 8 en volgende is bepaald.

Heffingstarieven

Artikel 3

1. De heffing als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor:

a. de aanvoerder van zeevis:

1. 1,2 promille van de waarde van de door hem aangevoerde zeevis, voorzover het betreft met een kotter aangevoerde zeevis;

2. 1,0 promille van de waarde van de door hem aangevoerde zeevis, voorzover het betreft met een trawler aangevoerde zeevis;

b. de aanvoerder van zoetwatervis:

1°. 2 promille van de waarde van de door hem aangevoerde zoetwatervis welke is verkregen door uitoefening van de IJsselmeervisserij;

2". *f* 125,- per kalenderjaar wegens het aanvoeren van zoetwatervis welke is verkregen door uitoefening van de binnenvisserij in de zin van artikel 1 van de Visserijwet **1963 - de** IJsselmeervisserij hieronder niet begrepen;

c. de aanvoerder. van kokkels en/of spisula en/of strandschelpen en/of zwaardscheden en mesheften en/of nonnetjes:

1°. 2 promille van de waarde van de door hem aangevoerde **kokkels** en spisula en strandschelpen, en zwaardscheden en mesheften, en nonnentjes welke zijn verkregen door uitoefening **van** de visserij met **een** mechanisch vistuig;

2°. *f* 300,- per kalenderjaar wegens van het aanvoeren van kokkels of spisula of strandschelpen of zwaardscheden en mesheften, of nonnentjes welke zijn verkregen door uitoefening van de visserij met een niet mechanisch vistuig;

d. de aanvoerder van mosselen:

f 0,40 per door hem aangevoerde ton mosselen;

e. de kweker van vis, met uitzondering van mosselen en oesters:
I°.f 0,0075 per kilogram door hem betrokken voer bestemd voor forel;
2".f 0,0063 per kilogram door hem betrokken voer bestemd voor meerval;
3°.f 0,0156 per kilogram door hem betrokken voer bestemd voor paling.

2. **Bij** de bepaling van de waarde van de aangevoerde zeevis als bedoeld in het eerste lid, onder a2, wordt het deel van de aangevoerde zeevis, dat fysiek niet in Nederland komt, buiten beschouwing gelaten;

Artikel 3a

De heffing als bedoeld in artikel **2** bedraagt voor een afslag 1/10 (ééntiende) promille van het aankoopbedrag **van** de door tussenkomst van de afslag verhandelde vis en visproducten met uitzondering van mosselen.

Artikel **4**

De heffing bedoeld in artikel **2** bedraagt **voor:**

a. de ondernemer die zeevis betrekt van een aanvoerder:
0,5 **promille** van het aankoopbedrag van **de** door hem van een aanvoerder betrokken zeevis, die **fysiek** Nederland binnenkomt;

b. de ondernemer die zoetwatervis betrekt van **een** aanvoerder:
1,5promille van het aankoopbedrag van de door hem van een aanvoerder betrokken zoetwatervis;

c. de ondernemer die kokkels of spisula **of** strandschelpen of zwaardscheden en mesheften of nonnetjes betrekt van een aanvoerder:
1,5 promille van het aankoopbedrag van de door hem van een aanvoerder betrokken kokkels en spisula en strandschelpen en, zwaardscheden en mesheften, en nonnetjes;

d. de ondernemer die mosselen betrekt van een aanvoerder:
f 0,40 per door hem van een aanvoerder betrokken ton mosselen;

Artikel 4a

1. De heffing als bedoeld in artikel *2* bedraagt voor:

a. de ondernemer die oesters verhandelt: **3** promille over de omzet, welke hij in het afgelopen oesterseizoen heeft gerealiseerd;

b. de ondernemer die één of meer oesterpercelen in eigendom heeft of huurt; f 3,50 per hectare per oesterperceel per kalenderjaar;

c. de ondernemer die in het bezit is van een visvergunning voor vrije gronden; f 300,00 per visvergunning voor vrije gronden per kalenderjaar.

2. Indien de ondernemer als bedoeld in het eerste **lid,** zowel één **of** meerdere oesterpercelen huurt, als ook over een visvergunning voor vrije gronden beschikt, wordt de ondernemer:

a) vrijgesteld van de heffing als bedoeld in artikel 4a, eerste **lid,** onder c, onder de voorwaarde dat het bedrag aan heffing op grond van deze bepaling lager is **dan** het bedrag aan heffing op grond van artikel **4a,** eerste lid, onder b;

b) vrijgesteld van de heffing als bedoeld in artikel 4a, eerste lid, onder b, onder de voorwaarde dat het bedrag aan heffing **op** grond van deze bepaling lager is dan het bedrag aan heffing op grond van artikel 4a, eerste lid, onder c.

3. **De** in **lid** 1, onder a, van dit artikel bedoelde omzet per oesterseizoen wordt berekend volgens de volgende formule:

$$(P-(P_i+P_w))xF_p+(C-C_w)xF_c.$$

Daarbij staat

- P voor: het totaal aantal platte oesters, dat de ondernemer in het afgelopen oesterseizoen heeft verhandeld;
- P_i voor: **het** totaal aantal platte oesters, dat de ondernemer in het afgelopen oesterseizoen heeft geïmporteerd;
- P_w voor: het totaal aantal platte oesters, waarvan de ondernemer kan aantonen dat hij deze in het afgelopen oesterseizoen heeft betrokken van een collega-handelaar;
- $(P-(P_i+P_w))$ voor: het totaal aantal platte oesters, dat meetelt voor de bepaling van de omzet in platte oesters in het afgelopen oesterseizoen;
- F_p voor: het forfaitaire bedrag, waarmee het aantal oesters dat meetelt voor de bepaling **van** de omzet in het laatste oesterseizoen in platte oesters, vermenigvuldigd moet worden. Dit forfaitaire bedrag wordt jaarlijks door het bestuur vóór 1 november vastgesteld voor het afgelopen oesterseizoen;
- C **voor:** het aantal creuses, dat een handelaar **in** het afgelopen oesterseizoen heeft verhandeld;
- C_w voor: het aantal creuses, waarvan de ondernemer kan aantonen dat **hij** deze in het afgelopen oesterseizoen betrokken heeft **van een** collega-ondernemer;
- ***(C-C,))*** voor: het totaal aantal creuses, dat meetelt voor de bepaling van de omzet in creuses in het afgelopen oesterseizoen;
- F_c: het forfaitaire bedrag waarmee het totaal aantal creuses, dat meetelt voor de bepaling van de omzet in creuses in het afgelopen oesterseizoen, vermenigvuldigd moet worden. De hoogte van dit forfaitaire bedrag wordt jaarlijks door het bestuur vóór 1 november vastgesteld voor het afgelopen oesterseizoen.

4. De heffing als bedoeld in het eerste lid, onder b en c, bedraagt per kalenderjaar gezamenlijk maximaal **f** 665,00.

Artikel *5*

1. De inkoop **is** onderhevig aan een heffing als bedoeld in artikel 2.
2. De heffing als bedoeld in het eerste lid bedraagt voor het inkoopbedrag in een kalenderjaar:
   a. tot en met *f* 20.000.000,-; 0,55 promille;
   b. van meer dan *f* 20.000.000,-; 0,55 promille over het inkoopbedrag tot en met *f* 20.000,000,- en 0,4 promille over het inkoopbedrag boven de *f* 20.000.000,-;
3. Bij de bepaling van het inkoopbedrag, als bedoeld in het vorige lid, wordt het deel van de inkoop, dat fysiek niet in Nederland komt, buiten beschouwing gelaten;
4. De heffing als bedoeld in het eerste **lid** is verschuldigd door een ondernemer die:
   a. de handel uitoefent in vis of uit **vis** verkregen producten, met uitzondering **van** kokkels, spisula, strandschelpen, zwaardscheden en mesheften, nonnetjes, mosselen, oesters, zoetwatervis en kweekvis, welke, **al** dan **niet** na verdere be- of verwerking, tot menselijk voedsel kunnen dienen;

b. vis of uit vis verkregen producten be- of verwerkt, met uitzondering van kokkels, spisula, strandschelpen, zwaardscheden en mesheften, nonnetjes, mosselen, oesters, zoetwatervis en kweekvis, welke, ai dan niet na verdere be- of verwerking, tot menselijk of dierlijk voedsel kunnen dienen.

5. Vis en visproducten zijn eenmalig onderhevig aan een heffing ais bedoeld in het eerste lid. Op het inkoopbedrag, als bedoeld in het tweede lid van dit artikel, dient derhalve het inkoopbedrag waarover reeds een heffing als bedoeld in het eerste lid van dit artikel is opgelegd, in mindering te worden gebracht.

6. Op het bepaalde in het vijfde iid van dit artikel is artikel 1 i, eerste lid, van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de ondernemer die meent dat het vijfde lid van dit artikel van toepassing is, dit schriftelijk dient te bewijzen.

7. De heffing als bedoeld in artikel 4, onder a, wordt, indien het dezelfde heffingsplichtige betreft, in mindering gebracht op de heffing ais bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

8. De heffing als bedoeld in het eerste lid kan, al dan niet na toepassing van het vorige lid, in enig kalenderjaar niet meer dan *f* 50.000,- bedragen.

9. De heffing als bedoeld in het eerste lid is niet van toepassing indien heffing is opgelegd op grond van artikel 6.

Artikel 6

1. De heffing als bedoeld in artikel 2 bedraagt voor een kleinhandelaar *f* 75,- per verkooppunt per kalenderjaar.

2. Onder verkooppunt als bedoeld in het eerste lid, wordt onder meer verstaan een viswinkel, een viskraam of een visverkoopwagen.

Artikel 7

1. De aanvoerder van zeevis is naast de heffing bedoeld in artikel 3, onderdeel a, tevens de heffing bedoeld in artikel 4, onderdeel a, verschuldigd indien hij de door hem aangevoerde zeevis zonder tussenkomst van een afslag heeft verhandeld.

2. De aanvoerder van zoetwatervis is naast de heffing bedoeld in artikel 3, onderdeel b, onder i°, tevens de heffing bedoeld in artikel 4, onderdeel b, verschuldigd indien hij de door hem aangevoerde zoetwatervis zonder tussenkomst van een afslag heeft verhandeld.

3. De aanvoerder van kokkels of spisula of strandschelpen of zwaarschelpen en mesheften of nonnetjes is naast de heffing bedoeld in artikel 3, onderdeel c, onder 1°, tevens de heffing bedoeld in artikel 4, onderdeel c, verschuldigd indien hij de door hem aangevoerde kokkels en spisula en strandschelpen en zwaardscheden en mesheften, en nonnetjes in zijn onderneming be- of verwerkt of verpakt.

4. De aanvoeder van mosselen is naast de heffing bedoeld in artikel 3, onderdeel d, tevens de heffing bedoeld in artikel 4, onderdeel d, verschuldigd indien de hij de door hem aangevoerde mosselen op zijn verwaterplaats stort of in zijn onderneming be- of verwerkt of verpakt.

5. In de gevallen bedoeld in de voorgaande leden is de ondernemer die de betreffende vis betrekt van de aanvoerder, wegens het betrekken van deze vis, geen heffing als bedoeld in artikel 4 verschuldigd.

Vaststelling van de waarde en het aankoopbedrag

Artikel 8

1. De waarde van de aangevoerde vis, bedoeld in artikel 3, onderdeel a en onderdeel b, onder 1°, wordt vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de volgende leden.
2. Indien de aangevoerde vis door tussenkomst van een afslag is verhandeld geldt als waarde van de vis de op de afslag gemaakte bruto besomming.
3. Indien de aangevoerde vis zonder tussenkomst van een afslag is verhandeld geldt als waarde van de vis de door de koper, voor de aan hem verkochte vis, betaalde koopsom.

Artikel 9

1. De waarde van de aangevoerde kokkels en spisula en strandschelpen en, zwaardscheden en mesheften, en nonnetjes, bedoeld in artikel 3, onderdeel c, onder 1°, wordt vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in de volgende leden.
2. Indien de aangevoerde kokkels gekookt zijn geldt als waarde van de kokkels een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (F_{gk}) Vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde kokkels uitgedrukt in kilogram.
3. Indien de aangevoerde kokkels niet gekookt zijn geldt als waarde van de kokkels een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (F_{lk}) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde kokkels uitgedrukt in kilogram.
4. Indien de aangevoerde spisula gekookt zijn geldt als waarde van de spisula een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (F_{gs}) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde spisula uitgedrukt in kilogram.
5. Indien de aangevoerde spisula niet gekookt zijn geldt als waarde van de spisula een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (F_{ls}) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde spisula uitgedrukt in kilogram.
6. Indien de aangevoerde strandschelpen gekookt zijn geldt als waarde van de strandschelpen een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Fgs) Vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde strandschelpen uitgedrukt in kilogram.
7. Indien de aangevoerde strandschelpen niet gekookt zijn geldt als waarde van de strandschelpen een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Fls) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde strandschelpen uitgedrukt in kilogram.
8. Indien de aangevoerde zwaardscheden en mesheften gekookt zijn geldt als waarde van de zwaardscheden en mesheften een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Fgzm) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde zwaardscheden en mesheften uitgedrukt in kilogram.
9. Indien de aangevoerde zwaardscheden en mesheften niet gekookt zijn geldt als waarde van de zwaardscheden en mesheften een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Flzm) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde zwaardscheden en mesheften Uitgedrukt in kilogram.
10. Indien de aangevoerde nonnetjes gekookt zijn geldt als waarde van de nonnetjes een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Fgn) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde nonnetjes uitgedrukt in kilogram.
11. Indien de aangevoerde nonnetjes niet gekookt zijn geldt als waarde van de nonnetjes een door het bestuur vast te stellen forfaitair bedrag (Fln) vermenigvuldigd met de hoeveelheid aangevoerde nonnetjes uitgedrukt in kilogram.

Artikel 10

1. Als aankoopbedrag van de al dan niet door tussenkomst van een afslag betrokken vis, bedoeld in de artikelen 3a en 4, onderdelen a en b, geldt de door de koper, voor de door hem betrokken vis, betaalde koopsom.
2. Als aankoopbedrag van de al dan niet door tussenkomst van een afslag betrokken kokkels of spisula of strandschelpen of zwaardscheden en mesheften of nonnetjes, bedoeld in artikel 4, onder c, geldt de waarde van de aangevoerde kokkels respectievelijk spisula respectievelijk strandschelpen respectievelijk zwaardscheden en mesheften respectievelijk nonnetjes zoals vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 9.

Artikel 10a

Als inkoopbedrag, bedoeld in artikel 5, geldt de factuurwaarde.

Verstrekken van gegevens

Artikel 11

1. Een ondernemer verstrekt aan het productschap, op schriftelijk verzoek van de voorzitter, namens het bestuur, vóór de in dit verzoek genoemde datum, naar waarheid de gegevens die nodig zijn voor de vaststelling van de door de ondernemer op grond van deze verordening verschuldigde heffing.
2. Een ondernemer overlegt aan het productschap, op schriftelijk verzoek van de voorzitter, namens het bestuur, vóór de in dit verzoek genoemde datum een verklaring, van een accountant als bedoeld in artikel 393, eerste lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, omtrent de getrouwheid van de in het eerste lid bedoelde gegevens.
3. Indien blijkt dat de door de ondernemer verstrekte gegevens onjuist zijn kunnen aan de hand van nieuwe gegevens of overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 de in rekening gebrachte bedragen worden herzien en het verschil worden nagevorderd of gerestitueerd.

Artikel 12

1. Indien een Ondernemer de gegevens, bedoeld in artikel 11, eerste lid, niet of niet volledig aan het productschap heeft verstrekt vóór de in dat artikel bedoelde datum, is de voorzitter, namens het bestuur, bevoegd de verzochte waarden, aankoopbedragen, inkoopbedragen, hoeveelheden of aantallen te schatten en op basis daarvan de verschuldigde heffing te berekenen.
2. De voorzitter stelt, namens het bestuur, de betrokken ondernemer van de geschatte gegevens en het op basis daarvan berekende heffingsbedrag schriftelijk in kennis, onder mededeling dat hij alsnog in de gelegenheid wordt gesteld de eerder verzochte gegevens binnen 3 weken na verzending van de kennisgeving aan het productschap te verstrekken.

3. Indien de betrokken ondernemer binnen de in het tweede lid bedoelde termijn alsnog de verzochte gegevens aan het productschap verstrekt, wordt de verschuldigde heffing berekend op basis van deze gegevens.
4. Indien de betrokken ondernemer binnen de in het tweede lid bedoelde termijn wederom in gebreke blijft de verzochte gegevens aan het productschap te verstrekken, wordt het bedrag, zoals berekecd op de wijze bedoeld in het eerste lid, in rekening gebracht.

Regeling betreffende de betaling

Artikel 13

1. indien vis door tussenkomst van een afslag is verhandeld worden de op grond van deze verordening wegens het aanvoeren of betrekken van de vis verschuldigde heffingen door de Ondernemer onmiddelijk na de verkoop aan het productschap betaald.
2. In de gevallen bedoeld in het eerste lid kunnen de door de aanvoerder of koper verschuldigde heffingen door de afslagadministratie ten behoeve van het productschap worden geïnd door middel van inhouding op de op de afslag gemaakte brutobesomming respectievelijk verrekening met het betaalde aankoopbedrag. Indien de heffingen op deze wijze volledig zijn geïnd, wordt de ondernemer geacht te dier zake aan zijn verplichting te hebben voldaan.

Artikel 14

De uit hoofde van artikel 3a verschuldigde heffingsbedragen moeten door de afslag uiterlijk binnen 1 maand na afloop van de kalendermaand waarin de in de genoemde bepaling bedoelde vis en visproducten zijn verhandeld, aan het Productschap worden voldaan.

Artikel 15

Indien vis zonder tussenkomst van een afslag is verhandeld worden de op grond van deze verordening wegens het aanvoeren of betrekken van de vis verschuldigde heffingen door de ondernemer betaald uiterlijk binnen dertig dagen na de dag waarop zij hem door het productschap in rekening zijn gebracht.

Artikel 16

De ingevolge artikel 3, onderdeel b, onder 2°, onderdeel c, onder 2°, en onderdeel e, en artikelen 4a, 5 en 6 verschuldigde heffingen worden door de ondernemer betaald uiterlijk binnen dertig dagen na de dag waarop zij hem door het productschap in rekening zijn gebracht.

Artikel 17

1. Het productschap kan vooruitlopend op de opgave bedoeld in artikel 11 de ondernemers jaarlijks één of meer voorschotbedragen in rekening brengen.
2. Indien en voorzover aan voorschotbedragen meer is betaald dan uit hoofde van deze verordening is verschuldigd, vindt restitutie plaats.
3. Het voorschotbedxag wordt door de ondernemer betaald uiterlijk binnen dertig dagen na de dag waarop het hem door het productschap in rekening is gebracht.

Artikel 18

Een nagevorderd bedrag als bedoeld in artikel 11, derde lid, wordt door de ondernemer betaald uiterlijk binnen veertien dagen na de dag waarop het het bedrag hem door het productschap in rekening is gebracht.

Artikel 19

1. Het bestuur van het productschap is bevoegd:
   a. Omtrent in deze verordening geregelde onderwerpen nadere regels vast te stellen bij bestuursbesluit;
   b. Om vrijstelling te verlenen van hetgeen is bepaald bij of krachtens deze verordening; Aan zodanige vrijstelling kunnen nadere voorwaarden worden verbonden, bij welker niet, niet tijdige of niet behoorlijke nakoming de desbetreffende vrijstelling kan worden ingetrokken.
2. Het bestuur machtigt de voorzitter OM voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen van het bij of krachtens deze verordening bepaalde geheel of gedeeltelijke ontheffing te verlenen en aan een zodanige ontheffing voorwaarden te verbinden, bij welker niet, niet tijdige of niet behoorlijke nakoming de desbetreffende ontheffing kan worden ingetrokken.

Artikel 20

1. Deze verordening, welke kan worden aangehaald als Heffingsverordening 2000, treedt in werking met ingang van 1 januari 2000.
2. Met ingang van de in het voorgaande lid genoemde datum wordt, behoudens ten aanzien van reeds verschuldigde heffingsbedragen, de Heffingsverordening 1971 ingetrokken.

Namens het bestuur van het Productschap,

D.J. Langstraat
voorzitter

H.G. van der Bend
secretaris

Goedgekeurd door de Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad bij besluit van 28 december 1999.

TOELICHTING

De onderhavige verordening vervangt de Heffingsverordening 1971. De gewijzigde Wet op de bedrijfsorganisatie bepaalt, dat verordeningen waarin een huishoudelijke heffing is opgenomen met ingang van het jaar 2000 jaarlijks moeten worden vastgesteld. Tevens zijn de overige relevante wijzigingen uit de Wet op de bedrijfsorganisatie verwerkt.

Produktschap voor Zuivel

PZ 10 ***Zuivelverordening 2002,*** *Integrale* ***borging*** *kwaliteit boerderijmelk*

Verordening van het Productschap Zuivel van 3 januari 2002, houdende regels ter zake van de integrale borging van de kwaliteit van boerderijmelk (Zuivelverordening 2002, Integrale borging kwaliteit boerderijmelk)

Het bestuur van het Productschap Zuivel;

Gelet op de artikelen 93 en 104 van de Wet op de bedrijfsorganisatie en artikel 5, eerste lid, van de Insteliingsverordening Produktschap Zuivel;

Besluit:

§ 1 Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze verordening wordt gebezigd de terminologie van de Zuivelverordening 1958, Terminologie en de terminologie van de Zuivelverordening 2000, Uitbetaling boerderijmelk naar kwaliteit, samenstelling en gewicht en voorts dan wel in afwijking daarvan verstaan onder :

melkveehouder :	de in Nederland gevestigde ondernemer die melkkoeien houdt voor de bedrijfsmatige productie van melk;
ontvanger van boerderijmelk :	de natuurlijke of rechtspersoon die boerderijmelk bedrijfsmatig ontvangt van één of meer melkveehouders, met inbegrip van boerderijzuivelbereiders;
systeem van erkenning :	een systeem om de goede naleving van wettelijke regelingen als bedoeld in deze verordening te waarborgen;
erkenningsinstantie :	een privaatrechtelijke rechtspersoon die melkveehouderijbedrijven erkent als bewijs dat deze worden gevoerd volgens een door deze rechtspersoon gehanteerde systeem van erkenning;

§ 2 Erkenning bedrijf melkveehouder

Artikel 2

Een melkveehouder beschikt over een erkenning van zijn melkveehouderijbedrijf afgegeven door een door de voorzitter erkende erkenningsinstantie.

§ 3 Voorwaarden erkenning erkenningsinstantie

Artikel 3

1. Aan de erkenning van een erkenningsinstantie door de voorzitter wordt de voorwaarde verbonden dat de in dit artikel omschreven bepalingen in acht worden genomen.
2. De werkwijze met betrekking tot de erkenning van melkveehouderijbedrijven wordt door de erkenningsinstantie vastgesteld in een door de voorzitter, gehoord het COKZ, goed te keuren reglement.
3. De erkenningcinstantie stelt zich onder toezicht van het COKZ.

4. Onderdeel van het systeem van erkenning is een door de erkenningsinstantie vastgesteld en door de voorzitter goedgekeurd handboek, waarin de maatregelen zijn vermeld die de melkveehouder treft om de naleving van de in artikel 4 bedoelde regelingen te waarborgen. Tot deze maatregelen behoort het voeren van een administratie door de melkveehouder waaruit blijkt dat deze het in het handboek bepaalde in acht neemt.
5. De erkenningsinstantie houdt toezicht op de naleving van het in lid 4 bedoelde handboek door de door haar erkende melkveehouderijbedrijven, onder meer door middel van onaangekondigde controles op deze bedrijven.
6. De erkenning van een melkveehouderijbedrijf wordt door de erkenningsinstantie ingetrokken wanneer de melkveehouder in ernstige mate inbreuk maakt op het bepaalde in het handboek.
7. Ingeval van constatering van gebreken die een gevaar vormen voor de volksgezondheid, meldt de erkenningsinstantie deze zo spoedig mogelijk aan de bevoegde opsporingsinstanties.
8. De erkenningsinstantie houdt een register bij van de door haar afgegeven erkenningen.
9. De erkenningsinstantie bewaart gedurende een periode van ten minste drie jaar op een voor het COKZ toegankelijke wijze alle erkenningen, keuringsrapporten, dossiers en overige gegevens die betrekking hebben op of samenhangen met haar werkzaamheden op het gebied van de erkenning van melkveehouderijbedrijven en het toezicht op het naleven van het handboek door de betrokken melkveehouders.

§ 4 Te borgen wettelijke bepalingen

Artikel 4

Het door de erkenningsinstantie gehanteerde systeem van erkenning betreft de naleving van de in deze verordening opgenomen bepalingen alsmede de in de bijlage bij deze verordening genoemde wettelijke regelingen op het gebied van:

a. de inrichting van bedrijfsruimten;
b. de melkwinning en melkopslag;
c. diergeneesmiddelen;
d. diergezondheid en dierwelzijn;
e. voer en water;
f. reiniging en desinfectie van melkwinningsapparatuur

§ 5 Eisen betreffende de bedrijfsvoering

Diergeneesmiddelen

Artikel 5

De melkveehouder maakt uitsluitend gebruik van op grond van de Diergeneesmiddelenwet voor rundvee toegelaten en geregistreerde diergeneesmiddelen en bewaart deze conform de door de fabrikant van het geneesmiddel gegeven voorschriften.

Artikel 6

De melkveehouder neemt ten minste de wettelijk bepaalde wachttermijnen in acht na toediening van diergeneesmiddelen aan melkvee. Bij gebruik van combinaties van geneesmiddelen wordt in overleg met de dierenarts een langere wachttijd in acht genomen.

Diergezondheid en dierwelzijn

Artikel 7

1. De melkveehouder treft maatregelen om te voorkomen dat zijn melkvee wordt besmet met een besmettelijke ziekte die via melk op de mens kan worden overgedragen.
2. De melkveehouder draagt er zorg voor dat de door hem gewonnen melk afkomstig is van gezonde koeien.

Artikel *8*

De melkveehouder maakt uitsluitend gebruik van de diensten van dierenartsen die werken conform de Code voor Goede Veterinaire Praktijkuitoefening op Melkveehouderijbedrijven van de Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde.

Artikel **9**

1, De melkveehouder zorgt voor een voldoende voedings- en verzorgingstoectand van het melkvee en voor een vrije toegang tot drinkwater.
2. De melkveehouder zorgt voor voldoende ligruimte op schone en droge plaatsen voor melkvee.

Voer en water

Artikel 10

1. De melkveehouder draagt er zorg voor dat geen water of voer worden gebruikt die de kwaliteit van de door hem gewonnen melk nadelig kunnen beïnvloeden.
2. Aangekochte rnengvoeders, ruw- en enkelvoudige voeders zijn door de melkveehouder alleen betrokken van bedrijven die aan de GMP-regeling van het Productschap Diervoeder voldoen.
3. Meng- en enketvoudige voeders worden door **de** melkveehouder schoon en droog bewaard, zodat ongewenste vermenging van voeders wordt voorkomen.

Melkwinning en bewaring van melk

Artikel **11**

1. De melkveehouder draagt er zorg voor dat de melkwinning en bewaring van melk **op** een hygiënische wijze plaatsvinden.
2. De melkveehouder draagt er zorg voor dat boerderijmelk op een hygiënische wijze kan worden ingenomen.
3. Het gebruik van oppervlaktewater voor de koeling van melk is verboden.

§ **6** Registratie

Artikel **12**

1. Ontvangers van boerderijmelk registreren melkveehouderijbedrijven waarvan zij boerderijmelk ontvangen. Daarbij wordt vermeld of het betrokken melkveehouderijbedrijf is erkend als bedoeld in artikel 2.
2. Melkveehouders die geen melk leveren aan een ontvanger van boerderijmelk melden zich ter registratie aan bij het productschap.

§ *7* Maatregelen ten aanzien van niet erkende bedrijven

Artikel 13

Ontvangers van boerderijmelk treffen maatregelen ter voorkoming van risico's voortvloeiende uit de ontvangst van boerderijmelk afkomstig van bedrijven van melkveehouders die niet zijn erkend als bedoeld **in** artikel 2.

§ *8* Toezicht

Artikel **14**

1. Het COKZ wordt door het bestuur van het productschap erkend als toezichthouder op de naleving van het bepaalde in de artikelen 3, 12 en 13. Aan deze erkenning is de voorwaarde verbonden dat de in dit artikel omschreven bepalingen in acht worden genomen.

2. De werkwijze met betrekking tot het toezicht wordt opgenomen in een door het COKZ vast te stellen en door de voorzitter goed te keuren reglement.
3. Het in lid 2 bedoelde reglement bevat specifieke bepalingen betreffende het toezicht op de naleving van de voorwaarden voor erkenning **door** de erkenningsinstantie.

§ 9 Sancties

Artikel 15

Overtreding van het bepaalde bij deze verordening is een strafbaar feit.

§ 10 Slotbepalingen

Artikel 16

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na publicatie in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie, met dien verstande dat de artikelen 2 **en** 13 in werking treden op een nader door het bestuur vast te stellen datum.
2. Deze verordening wordt aangehaald als Zuivelverordening 2002, Integrale borging kwaliteit boerderijmelk.

Den Haag, 3 januari 2002

G. van den Berg
voorzitter

F. Beekman
secretaris

Goedgekeurd door de Bestuurskamer van de Sociaal-Economische Raad bij besluit van 11 april 2002 en door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij mede namens de Minister van Economische Zaken bij beschikking van 7 maart 2002 nr. TRCJZ/2002/505.

Bijlage behorende bii de Zuivelverordening 2002. Integrale borging kwaliteit boerderijmelk

De.in artikel 4 bedoelde wettelijke regelingen zijn:

Diereeneesmiddelenwet (27 juni 1985, Stb. 410)

1. Artikel 2: Het is verboden een diergeneesmiddel dat niet is geregistreerd, te bereiden, voorhanden of in voorraad te hebben, af te leveren of bij dieren toe te passen.
2. Artikel 40: De Minister kan regelen stellen omtrent de te voeren administratie waaruit de voorraad, de productie, de be- of verwerking of ontvangst, de herkomst, de aflevering, de vernietiging, de bestemming en het verbruik van het daarbij aan te wijzen diergeneesmiddelen moet kunnen blijken.
3. Artikel 40, lid **2:** Degene die bedrijfsinatig dieren houdt, is verplicht overeenkomstig door Onze Minister gestelde regelen in een logboek aantekeningen bij te houden van ontvangst en toepassing van **de** door onze minister aangewezen diergeneesmiddelen.
4. Artikel 40, lid **3:** Een dierenarts of een persoon behorende tot de krachtens artikel 30, tweede lid aangewezen groep is verplicht wanneer hij een diergeneesmiddel toepast ten aanzien waarvan een voorschrift geldt als bedoeld in artikel **6,** derde lid, onder c om schriftelijk overeenkomstig door Onze Minister gestelde regelen te verklaren welk

diergeneesmiddel hij heeft toegepast, bij welke dieren, in welke hoeveelheid en welke wachttermijn is voorgeschreven.

5. Artikel 42: Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen onderscheidenlijk nadere regelen worden gesteld omtrent: het bereiden, het be- of verwerken, het verpakken, het etiketteren, het bewaren, het vervoeren, het afleveren, het toepassen van diergeneesmiddelen.

Zuivelverordening 1993, Inrichtingseisen Zuivelbereiding (Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie 25 februari 1994, nr. 9 Z 2

TOELICHTING

Inleiding

Reeds enige jaren wordt in de zuivelsector een privaatrechtelijke regeling toegepast ter borging van een goede bedrijfsuitoefening door de melkveehouderij. Het betreft Keten Kwaliteit Melk (KKM) bedoeld om risico's voor de kwaliteit van melk op melkveehouderijbedrijven te verminderen. In het kader van deze regeling worden melkveehouderijbedrijven erkend wanneer deze bedrijven aan de erkenningsvoorwaarden van de Stichting KKM voldoen.

Door de structuur van de Nederlandse zuivelindustrie, met een klein aantal zeer grote ondernemingen, ontstaan door dergelijke regelingen gemakkelijk conflicten met de Mededingingswet. Door het stellen van eisen aan melkveehouderijbedrijven kan voor bedrijven die niet aan deze eisen voldoen, de toegang tot de markt moeilijk of onmogelijk worden gemaakt, terwijl de op deze bedrijven gewonnen melk in beginsel geen gevaar behoeft op te leveren voor de volksgezondheid. Een landelijk dekkend stelsel van borging op privaatrechtelijke leest is daardoor moeilijk te realiseren.

Op dit moment wordt binnen de Europese Unie gesproken over een de herziening van de veterinaire richtlijnen, waarbij onder meer door het stellen van eisen aan de bedrijfsvoering in de primaire sector, de voedselveiligheid wordt verhoogd.

Tegen de achtergrond van het bovenstaande is het wenselijk om door middel van een publiekrechtelijke regeling alle melkveehouderijbedrijven in Nederland te verplichten volgens een systeem van borging van hun bedrijfsvoering te werken, Bovenstaande verordening strekt hiertoe.

Erkenning melkveehouderiibedriiven

Uitgangspunt van de regeling is dat een melkveehouder dient te beschikken over een erkenning, afgegeven door een daartoe door de voorzitter van het productschap erkende privaatrechtelijke rechtspersoon (de erkenningsinstantie). De erkenning dient als bewijs dat het desbetreffende melkveehouderijbedrijf voldoet aan het door deze rechtspersoon gehanteerde systeem van erkenning. Onder systeem van erkenning wordt verstaan een stelsel van maatregelen om de goede naleving van de wettelijke regelingen op het gebied van de melkveehouderij te waarborgen.

De erkenningsinstantie zal bij een verzoek om erkenning door een melkveehouder dienen na te gaan of het bedrijf voldoet aan haar systeem. Na afgifte zal het betrokken bedrijf regelmatig moeten worden gecontroleerd op naleving van het systeem van erkenning. De erkenningsinstantie voert deze controles uit. Wanneer hierbij blijkt dat de melkveehouder in ernstige mate in overtreding is, zal de erkenning dienen te worden ingetrokken. Alsdan is de desbetreffende melkveehouder in overtreding, daar hij niet in het bezit is van een erkenning zoals de verordening voorschrijft.

Aangezien de verplichting tot intrekking van een erkenning als hiervoor bedoeld in de verordening is neergelegd, wordt er van uitgegaan dat een dergelijke intrekking dient te worden beschouwd als een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) waartegen bezwaar en beroep ingevolge deze wet mogelijk is.

Erkenning erkenningsinstanties

De erkenningsinstantie moet door de voorzitter van het productschap zijn erkend. Aan deze erkenning zijn in de verordening voorwaarden verbonden. Deze betreffen de werkwijze bij de erkenning van melkveehouderijbedrijven en de verplichting om een handboek vast te stellen, waarin de maatregelen worden vermeld die een melkveehouder dient te treffen ter waarborging van de naleving van de regelingen vermeld in de verordening. Onderdeel van dit handboek is de verplichting voor de melkveehouder om een administratie te voeren waaruit de naleving van het handboek kan blijken. De erkenningsinstantie dient toe te zien op de naleving van het handboek door de door haar erkende melkveehouderijbedrijven. Aan de erkenning van de erkenningsinstantie wordt, met het oog op het toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden, de voorwaarde gesteld dat deze zich onder toezicht stelt van het Centraal Orgaan voor Kwaliteitsaangelegenheden in de Zuivel te Leusden (COKZ).

De voorzitter van het productschap raadpleegt het COKZ alvorens een besluit te nemen tot erkenning van een erkenningsinstantie.

Ook de erkenning, weigering of intrekking van deze erkenning door de voorzitter van het productschap wordt beschouwd als een besluit als bedoeld in de Awb, waartegen bezwaar en beroep mogelijk is.

Eisen bedrijfsvoering melkveehouderij

De door de erkenningsinstanties gehanteerde systemen van erkenning betreffen de goede naleving van de regelgeving op het gebied van de inrichting van bedrijfsruimten, de melkwinning en -opslag, diergeneesmiddelen, diergezondheid en -welzijn, voer en water en reiniging en desinfectie van melkwinningsapparatuur. Voornoemde regelgeving is voor het grootste deel reeds in bestaande wetgeving opgenomen (vermeld in de bijlage bij de verordening). Een aantal specifieke onderwerpen is opgenomen in paragraaf 5 van de verordening.

Verplichtingen van ontvanaers van boerderiimelk

De ontvangers van boerderijmelk dienen te registreren van welke melkveehouderijen boerderijmelk wordt ontvangen en daarbij te vermelden of deze zijn erkend. De ontvangers van boerderijmelk dienen passende maatregelen te treffen ter voorkoming van risico's door de ontvangst van melk van niet erkende bedrijven.

Toezicht

Gezien de expertise van het COKZ op het gebied van boerderijmelk ligt het voor de hand deze instantie te belasten met het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze verordening betreffende de erkenning van melkveehouderijbedrijven en de verplichtingen van de ontvangers van boerderijmelk. Dit toezicht zal zich mede uitstrekken tot de naleving door de erkenningsinstantie van de aan deze gestelde voorwaarden.

Het bestuur kan de erkenning van het *COKZ* intrekken wanneer niet langer aan de in de verordening opgenomen eisen wordt voldaan. Een dergelijke beslissing is te beschouwen als een besluit in de zin van de Awb, waartegen door het *COKZ* bezwaar en beroep kan worden aangetekend.

Sancties

De Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2000 is nog niet in werking getreden. Er is daarom vooralsnog gekozen voor een strafrechtelijke sanctie op niet naleving van de verordening. Zodra in het kader van voornoemde wet tuchtrechtelijke afdoening van overtredingen van verordeningen van het productschap mogelijk is, zal dit artikel gewijzigd moeten worden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 7

De terminologie van de Zuivelverordening Terminologie en de Zuivelverordening 2000, Uitbetaling boerderijmelk naar kwaliteit, samenstelling en gewicht wordt in deze verordening gehanteerd. **Voor** het begrip melkveehouder **is** een aangepaste definitie opgenomen. Alleen de in Nederland gevestigde melkveehouder valt onder de werking **van** de verordening. Dit om het mogelijk handelsbelemmerende karakter voor boerderijmelk afkomstig uit andere lidstaten **te** voorkomen.

Het begrip ontvanger van boerderijmelk is uitgebreid en omvat mede de boederijzuivelbereiders die melk van andere melkveehouders ontvangen.

Artikel 2

In dit artikel is **de** hoofdverplichting van deze verordening opgenomen. De melkveehouder dient te beschikken over een erkenning **van** zijn bedrijf afgegeven door een door de voorzitter van het productschap erkende erkenningsinstantie.

Artikel 3

De erkenning van de erkenningsinstantie vindt plaats door de voorzitter van het productschap, na raadpleging van het COKZ. In dit artikel zijn de voorwaarden opgenomen die verbonden zijn aan een erkenning als hiervoor bedoeld.

Het door de te erkennen instantie te hanteren systeem van erkenning dient betrekking te hebben op de in artikel ***4*** vermelde onderwerpen. De beschrijving van de werkwijze bij de beoordeling van melkveehouderijbedrijven die een verzoek om erkenning hebben ingediend, dient te zijn neergelegd in een door de voorzitter **van** het productschap goed te keuren reglement. Ook wijzigingen van dit reglement zullen ter goedkeuring aan de voorzitter moeten worden voorgelegd.

Kern van het systeem van erkenning is een door de erkenningsinstantie vast te stellen handboek, waarin de door de melkveehouder te treffen maatregelen zijn opgenomen om de naleving van de in artikel 4 vermelde regelgeving te waarborgen. Het betreft een beschrijving van concrete maatregelen die de melkveehouder dient te treffen en **op de** naleving waarvan de erkenningsinstantie toezicht houdt. **De** melkveehouder dient een administratie bij te houden waaruit blijkt dot het handboek daadwerkelijk wordt nageleefd. Wanneer de melkveehouder in ernstige mate het bepaalde in het handboek overtreedt wordt de erkenning ingetrokken. Voordat een besluit tot intrekking wordt genomen, zal de melkveehouder een redelijke termijn gegund moeten worden om alsnog aan het handboek te voldoen, tenzij de overtreding dermate ernstig is dat handhaving van de erkenning niet in redelijkheid kan worden verlangd.

Paragraaf 5

In paragraaf **4** is een aantal specifieke eisen opgenomen op het gebied van de bedrijfsvoering.

Artikel 6

Bij de registratie van diergeneesmiddelen op grond van de Diergeneesmiddelenwet wordt de wachttijd voorgeschreven die in acht moet worden genomen voordat onder meer de melk van de behandelde koeien weer mag worden geleverd. Bij het gebruik van combinaties van geneesmiddelen is hiervoor geen wachttijd voorgeschreven. De ervaring leert dat in dergelijke gevallen een langere wachttijd dan voorgeschreven voor de toegediende enkelvoudige middelen in acht genomen moet worden. In dit artikel is dan ook de verplichting opgenomen om bij combinaties van geneesmiddelen een langere wachttijd in acht te nemen. Deze wachttijd wordt in overleg met de dierenarts vastgesteld.

Artikel 8

Artikel 8 stelt de eis dat melkveehouders gebruik maken van de diensten van dierenartsen die werken conform de Code voor Goede Veterinaire Praktijkuitoefening op Melkveehouderijbedrijven van de Koninklijke Maatschappij voor Diergeneeskunde. In de ontwerp-verordening werd ook de eis gesteld dat de dierenartsen zijn erkend op grond van de erkenningsregeling voor de diergroep rund van het Coördinatiecentrum Erkende Dierenartsen. Het bestuur was van mening dat deze laatste eis vooralsnog te ver gaat. Om die reden is deze bepaling vervallen.

Artikel 12

Om een goede controle op de naleving van deze verordening mogelijk te maken, dienen de ontvangers van boerderijmelk een register bij te houden van de in Nederland gevestigde melkveehouderijbedrijven, waarvan boerderijmelk wordt ontvangen, met de vermelding of deze bedrijven zijn erkend als bedoeld in artikel 2. Melkveehouders die hun melk zelf verwerken en afzetten moeten zich ter registratie aanmelden bij het productschap.

Artikel 13

Gepaste maatregelen moeten worden genomen om de risico's van de melk afkomstig van niet erkende bedrijven te voorkomen, waaronder apart ophalen en gekanaliseerd verwerken.

Artikel 76

Zodra de erkenningsinstanties in staat zijn geweest om alle melkveehouderijbedrijven een erkenning te verlenen als in deze verordening bedoeld, kunnen de artikelen 2 (erkenning melkveehouderijbedrijf) en artikel 13 (maatregeien ten aanzien van niet erkende bedrijven) in werking treden. Aangezien nog niet duidelijk is wanneer een en ander zal zijn gerealiseerd, wordt voorgesteld de datum van inwerkingtreding van genoemde bepalingen door het bestuur te laten vaststellen.

De verordening is ingevolge artikel 8, eerste lid, van de richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217), gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen.
Tevens is de verordening ingevolge artikel 2, negende lid, van de op 15 april 1994 te Marrakech tot stand gekomen Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen (Trb. 1994, 235), gemeld aan het Secretariaat van de Wereldhandelsorganisatie.

Den Haag, 3 januari 2002

G. van den Berg
voorzitter

F. Beekman
secretaris

Wettelijk voorgeschreven uitgave van de Sociaal-Economische Raad met mededelingen, verordeningen en besluiten van de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie (pbo). Verschijnt wekelijks.

ISSN 0920-4865

SER

Redactie:
Bezuidenhoutseweg 60
Postbus 90405
2509 LK Den Haag
Telefoon: 070 - 3 499 499
Telefax: 070 - 3 832 535
E-mail: pboblad@gw.ser.nl

De SER heeft een eigen website op het Internet. Deze is te vinden op www.ser.nl

Opgave abonnementen, opzeggingen en adreswijzigingen uitsluitend schriftelijk bij de abonnementenadministratie van de SER. Abonnementsprijs € 136,13 per jaar, losse nummers € 3,40.